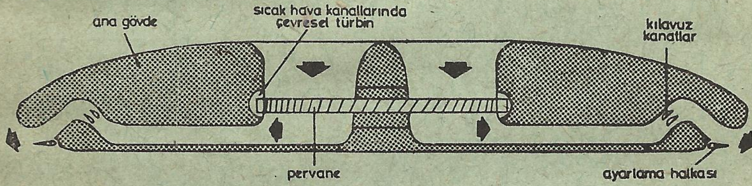
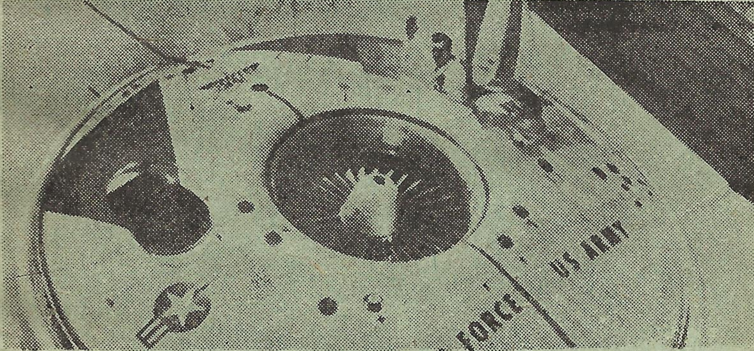
DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER

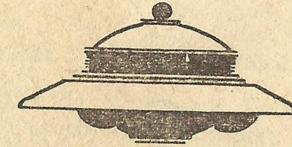

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

EROL GÜLTEKİN

DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

Kitap No: 61 — **DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER**

«Elimizdeki en son bilgilere göre, Sovyet, İngiliz ve Amerikan yapısı Uçan Daireler, sadece dünya atmosferinde sınırlı uçuşlar yapabilmekte ve hâlâ daha Ay'a gidip gelememektedirler. Güneş Sistemi'nin diğer planetlerine gitmeleri ise sözkonusu değildir.

«Gravitasyon Bilimi Araştırma ve Geliştirme Programı'nı maddeten ve mânen destekleyen uluslararası karanlık faaliyetler çetesinin başkanlarının, ahlâkî prensiplerinde büyük bir değişiklik olmadıkça, bu tür çalışmaları yürütenlerle görüşmek imkânına kavuşamayacağız. Bu, son derece gizli tutulan bir dünya uçan dairesi yapım programı olup, bunun dahilinde, programa katılabilmesi için, yaptıkları çalışmaları sonradan unutacak şekilde beyinlerinin yıkanması şartını kabûl eden kişiler çalışmaktadır.»

Riley Hansard Crabb

Birinci Baskı : Nisan 1981
Kitap Dizgi : Savaşan Matbaası
Kitap Baskı : Sebat Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

UÇAN DAİRELER VE TAHRİK ETÜDLERİ

a — Rho Sigma ve Elekromanyetik Sevk Problemi
b — John R.R. Searl'ın Prototip Ufo'ları
c — Japon Bilim Adamları'nın Ufo Yapım Çalışmaları
d — Elektro-Gravitik Bilimi ve Öncü Çalışmalar
e — Duan Phillips ve Prototip Ufo Maketi

2. BÖLÜM

UÇAN DAİRELER YAPIM TARİHÇESİ

a — Nazi Almanyası'nda, V7 Uçan Daireleri
b — Prof. Heim ve Serbest Enerji Etüdleri
c — İsviçreli Mühendis E.C. ve Ufo Tasarıları
d — Pasteur Enstitüsü'nde, Anti-Gravitasyon Denemeleri
e — Polonya'da, Bir Anti-Gravitasyon Deneyimi

3. BÖLÜM

DÜNYA DEVLETLERİ VE UÇAN DAİRELERİ

a — Sovyetler Birliği'nde, Ufo Yapım Çalışmaları
b — Amerika'nın, Prototip Uçan Daireleri
c — Amerika'nın, Casus Uçan Daireleri
d — Yerçekimi'ne Bağlı ve Ağırlığı Nötr Olan Obje
e — Türk Mühendisi S. Algan ve Uçan Daire Tasarısı
f — Howard Menger'ın, Serbest Enerji Motoru
g — Uzaylı Albay Avalon'dan: Dünya Uçan Daireleri

ÖNSÖZ

Kâinat sürgünü beşerlerin halen bir meskeni olagelen ve karanlığın bir cehennemi durumunda bulunan dünya planeti üzerinde, Yüce Gerçekler Işığı, ortalığı aydınlatmak üzere ufuklarda belirmektedir. Bu Yüce Işığın doğmasını sağlamak üzere, yeryüzünde, gayet seçkin ve aydın bir zümre, olağanüstü çabalar ile Yüce Gerçekleri birer birer ortaya koymaktadırlar. Bu çabalar, muhakkak ki karşılıksız kalmayacak ve Yukarı'nın da desteğiyle, beşeriyet, hakikat üzre kıyam edecektir. Yani, çamurlara gömülmüş kafalar, güneşi görmeleri üzre göğe baktırılacaklardır.

Madde ile, benliklerinin etrafına kozalar örerek, ruhlarının ışığını görmemek için çırpınan zavallı beşerler, beşeriyeti de benzeri karanlığa boğmak için ne gerekiyorsa yapmaktadırlar. Ve de bunu başarmışlardır. Fakat bu uzun gecenin ardından ise, sürekli gündüz gelmektedir ve bu kaçınılmaz bir mutlu mukadderdir.

Dünya devletleri, ağızbirliği ile, Uçan Dairelerin mevcudiyetini yüzlerine gözlerine bulaştırarak inkâr etmeye çabalarlar iken, öte yandan ise, bu görkemli antigravitik uzay araçlarını çeşitli şekillerde taklit etmeye çalışmaktadırlar. Bu yapıtta, çeşitli devletlerin ve özel kişilerin, uçan daire yapım ve deneyimlerinden bazılarını okuyacaksınız. Her yeni olanın bir büyük direnç ile karşılaştığı yeryüzünde, bu direnci oluşturan karanlık güçler, soygun ve talanlarını ortadan kaldıracak serbest enerji motorlarının da toplum yararına sunulmasına karşıdırlar. Çünkü o zaman halkların kanını içemeyeceklerdir. Ne varki bu saltanatlarının yıkılışı ise, 1980-1990 arasında kesinlikle gerçekleşecektir. Bunu onlar da biliyorlar...

Halûk Egemen SARIKAYA

1. BÖLÜM

UÇAN DAİRELER VE TAHRİK ETÜDLERİ

«Gravitasyon alanı ile elektromanyetik alanı tek bir yapı halinde birleştirmeyi başardığımız takdirde, bu, muhakkak ki, ileriye doğru atılmış büyük bir adım olacaktır.»

Albert Einstein

a — Rho Sigma ve Elektromanyetik Sevk Problemi

Rho Sigma, Alman asıllı bir Amerikalı'dır. Havacılık ve uzay araştırmaları mühendisliği üzerine otuz yıllık deneyimi vardır. Aynı zamanda AIAA'nın (Amerikan Havacılık ve Uzay Bilimleri Enstitüsü) bir üyesidir.

II. Dünya Savaşı süresince Peenemünde'deki Alman Roket Araştırmaları Merkezi'nde çalıştı. Savaştan sonra önemli bir Batı Alman gazetesinde bilim muhabirliği yaptı. 1952'de ABD'ne gitti, önce uçak motoru sanayiinde daha sonra da NASA'nın Uzay Program Projeleri üzerinde çalıştı.

Sigma, karşıt-çekim ve Dünya Uçan Daireleri ile ilgili olarak yazdığı pek çok yapıtında, T.T. Brown (1), Dr. P. Biefield (2), Dr. E. J. Saxl ve Dr. H. C. Dodley gibi karşıt-çekim öncülerinin teorilerinin, yeni bilgilerin ışığında tekrar incelenmesini önermektedir. Çünkü bu araştırmacıların yapıtlarında, bize, çekimsiz uçuş olanağı verecek olan elektro-gravitasyon'un ya da Rho Sigma'nın kendi deyimiyle *'elektromanyetik-sevk'*in (Electromagnetic-propulsion) açığa çıkarılmamış sırları için gerekli ipuçları bulunmaktadır.

Rho Sigma'nın öne sürdüğü sav, elektromanyetik-sevk yönteminin bizim araçlarımıza uygulanabilmesi için bazı temel bulguları içermektedir. Kaldı ki, Sigma'ya gö-

re, diğer planetlerden gelen yabancı uzay gemilerinin uçuş prensipleri de, elektromanyetik-sevk yöntemine dayanmaktadır. Öte yandan, Avrupa'nın en büyük yayınevlerinden biri tarafından yayımlanmış iki yapıtında, dünyamızın geçmişte, dünya-dışı zekî varlıklar tarafından ziyaret edildiği olasılığına değinmektedir.

Sigma, son zamanlarda bazı UFO araştırıcılarının ölümlerinin dikkat çekici olduğunu belirtmekte, bu kişilerin normal ecelleriyle ölmediklerine inanmaktadır. Bu bakımdan gerçek ismini açıklamamayı tercih etmektedir (3).

Rho Sigma, NASA'nın elinde, evrendeki 'serbest enerji'ye ilişkin bol miktarda döküman bulunduğunu ve bu konudaki temel çalışmaların bilim adamlarınca yapılmakta olduğunu belirtmekte ve şöyle demektedir :

«Bu sonsuz enerji, sadece akabilmesi için musluğunun çevrilmesini beklemektedir. Resmî bilim, konuya bu açıdan yaklaşmadıkça ve gözlemlenmiş olan tüm E/M etkilerini görmezlikten geldikçe, hiç bir zaman bir gelişim kaydedemeyeceğiz ve kuşkusuz E/M etkisi hakkında da daha fazla bir şey öğrenemeyeceğiz.»

b — John R. R. Searl'ın Prototip Ufo'ları

İngiltere'de, John R. R. Searl adındaki bir kişi, bir karşıt-çekim aracı geliştirdiğini ileri sürmektir. Kendisi, şimdi de bu bulgusunu, uçan daire biçimindeki ticari bir hava aracına dönüştürme atılımı içindedir.

Belirtildiğine göre, bu aracın işleyiş prensibi şöyledir: Metal bir halkayı yeterli bir hızda döndürdüğümüz zaman, kondüksiyon elektronları merkezkaç kuvveti vasıtasıyla dışarıya doğru itilerek, halkanın dış çevresinde son derece yoğun bir negatif şarj ve iç kısmında da pozitif bir şarj oluşturmaktadır.

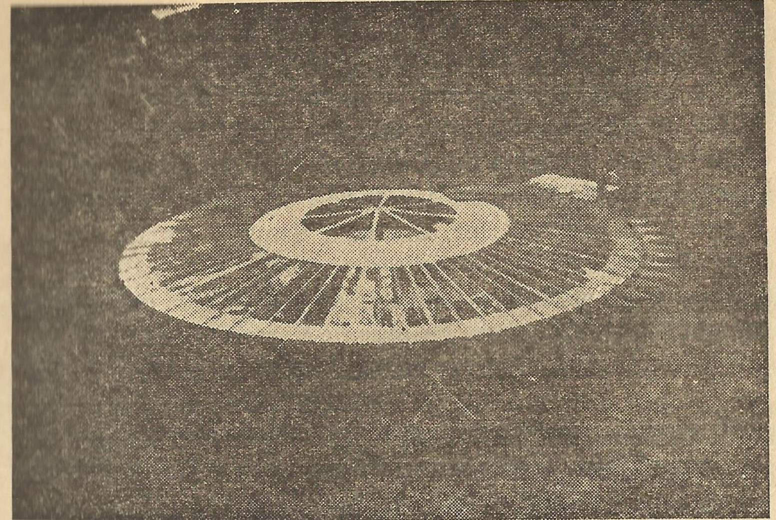
Bu şekilde elde edilen 'dönen elektrik alanı', halkanın çevresinde yer alan endüksiyon bobinleri vasıtasıyla 'dışarıya akıtılabilecek', halkayı sevketmek üzere halkanın çevresindeki bir elektrik motoru düzenlemesine yerleştirilen elektromıknatıslar için akım sağlar. Böylece, son derece yoğun elektrikî ve manyetik alanlara yol açan bir 'feedback' etkisi oluşturur. Elektrikî potansiyel 10^{44} Volt civarına ulaştığında, bu, halkanın çevresindeki bir metal gövdeye iletilir ve hem çekim'e hem de atalet'e karşı bir tecrit elde edilmiş olur. Rotor'un biçiminden ve gövde üzerindeki şarjı maksimuma ulaştırma gerekliliğinden ötürü, gövdeye verilebilecek en iyi biçim, çok keskin bir kenar oluşturacak tarzda üstüste kapatılmış olan iki tabak gibidir. Yön verici kontrol, güç alanında asimetri oluşturmak üzere uçuş bobinleri kullanılarak sağlanır.

Bay J. R. R. Searl, 1949 yılında, Midlands Elektrik İdaresi'nde bir elektronik ve elektrik teknisyeni olarak görev almıştı. Elektrik konusunda, işinin gerektirdiği kadarından fazla bir eğitim görmemiş olmasına rağmen, bu konu kendisini çok ilgilendiriyordu. Elektrikle ilgili klâsik fikirlerin dar çerçevesinin dışında kalan Searl, böylece, elektrik konusunu kendi başına araştırmaya başladı. Elektrik motorları ile üreteçleri üzerinde çalışırken, (—negatif dışarıya ve pozitif de dönme eksenine doğru olmak üzere—) eksenleri çevresinde dönen metal parçaların küçük bir EMF (Elektro-Manyetik Alan) oluşturduğunu farketti. 1950 yılında, dönen 'toplayıcı kontak bilezikleri' (slip rings) ile deneyler yapan Searl, klasik bir sayaç ile küçük bir EMF kaydetti. Ayrıca, bilezikler eksenleri çevresinde serbestçe döndüklerinde ve herhangi bir akım alınmadığında, saçlarının dikildiğini de farketmişti.

Searl'ın vardığı sonuçlara göre, metaldeki serbest elektronlar merkezkaç kuvveti tarafından dışarıya doğru fırlatılırken, metaldeki statik alan da bir merkezcil kuvvet oluşturuyordu. Bu prensibe dayalı bir üreteç inşa etmeye karar verdi. Bu üretecin, çevresinde yer alan elektromıknatısların arasından geçen, segmanlı bir rotor diski vardı. Rotor tarafından harekete geçirilen bu elektromıknatıslarla EMF'yi arttırmayı amaçlıyordu.

1952 yılında, yaklaşık 90 cm. çapında olan ilk üretecin inşası tamamlanmıştı. Searl ve bir arkadaşı, bu üreteci çalıştıkları binanın dışında bir deneye tâbi tuttular. Bobin endüvisi [4], küçük bir motorla harekete geçirilmişti. Bu araç, beklenen elektirikî gücü üretmesine rağmen, bunu, hiç de beklenmeyen derecede yüksek olan bir elektrikî potansiyel düzeyinde gerçeklestirmişti. Bobin endüvisinin nispeten düşük olan hızlarında, üretecin yakınındaki objelerde oluşan statik etkilerden de anlaşılacağı üzere, 10^5 Volt derecesinde bir elektrikî güç üretilmişti. Bu olguya özgü bir çatırdama sesi ve ozon kokusu, varılan sonucu destekliyordu.

İşte o anda, gerçekten de beklenmeyen bir şey oldu. Üreteç, daha henüz hız kazanırken, yerden yükselmiş ve kendisiyle motor arasındaki irtibatı kopararak, 15 metrelik bir yüksekliğe kadar çıkmıştı. Bir süre o yükseklikte kalmış ve hızını arttırmayı sürdürerek, çevresinde pembe bir hâle oluşturmuştu. Bu, havanın, 10^{-3} mm Hg'-lik, iyice indirgenmiş bir basınç değerinde iyonlaşmasını belirliyordu. Daha da ilginç olan bir husus, olayın yan etkisiydi: Yerel radyo alıcıları kendiliklerinden faaliyete geçmişlerdi! Bu, elektromanyetik indüklemeden ya da iyonlama deşarjından ötürü meydana gelmiş olabilirdi. En sonunda, tüm üreteç, akıl almaz bir ivme kazanarak, gökyüzünde kaybolmuştu.

Resim—1 : John R. R. Searl'ın prototip uçan dairesi.

O günden beridir, Searl ve başkaları, bir kısmı aynı şekilde havalanıp kaybolan, 10'dan fazla küçük uçan araç yapmışlar ve bu araçları bir şekilde kontrol altına almayı başarmışlardır. Bazıları 3,5 metre ve iki tanesi de 9 metre çapında olan daha büyük araçlar da inşa etmişlerdir. Searl'ın bu makinelerinin faaliyeti, Uçan Daireler'in mahiyeti ve kökeni hakkında birçok spekülatif düşüncenin ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Searl'ın bilim adamları ve halk kesimi tarafından nasıl farkedilmediği merak konusu olabilir. Gerçek şu ki, Searl farkedilmiştir ama, bu konu hakkında bir şeyler bilen ya da bu konuyla ilgilenenler, alaya alınmak korkusundan ötürü, seslerini çıkarmazlar. Halk kitlelerinin, Uçan Daireler konusunu kuşkuyla karşılayacak şekilde şartlandırılmalarının yanısıra, Uçan Daireler'in rapor edilen davranış şekilleri, günümüzde geçerli olan bilimsel teoriler ile açıklanamaz mahiyettedir. *Bu tür*

açıklaması zor olan konular (telepati, radyestezi, ruhsal şifacılık, vb.) *hâlihazırda mevcut olan bilimsel teori'nin müphem yapısı bozulmasın diye, yorum yok sözüyle karşılanırlar.* Ancak, Searl'ın kayıtlarından anlaşıldığına göre, çabaları boşa çıkmış değildir. İngiliz Hükümeti'nin ilgili daireleri ile çeşitli kimseler, Searl hakkında bilgi sahibidirler. Bazıları, Searl'ın fikrini çalmaya kalkışmışlar, fakat elektromanyetik teoriye ve kütle ile enerjinin sakımı yasasına olan bağlılıkları onları yanlış yola sokmuş ya da kafalarını karıştırmıştır. Bu dar düşünce çerçevesi içinde hareket eden birçokları, Searl'ın bir deli ya da sahtekâr olduğu sonucuna varmışlardır. Ayrıca, bazı kişiler de, yeni fikirlerin ancak bir entellektüeller grubuna özgü bir ayrıcalık olduğu önyargısıyla hareket etmektedirler.

Searl Etkisi Fenomenleri'nin, Searl'ın kendisi ve genel olarak çeşitli kişiler tarafından gözlemlenmiş olduğu kadarıyla, şu şekilde dökümü yapılabilir:

1 — *Karşıt-çekim ya da levitasyon* (5).

2 — *Çok yüksek elektrostatik alanlar.*

3 — *Kendine özgü bir manyetik etki :* Üreteç, kenarında negatif ve merkezinde de pozitif polarite olan bir 'D. C.' (doğru akım) statik alan üretir. Ancak, üreteçten çıkan manyetik alan, 'rölatif hareket bulunmadığı zaman', iletici halkalarda indüksiyon üretir. Bu etki, bir Ufoloji derneğinin kullandığı bir UFO dedektöründe gözlemlenmiş ve kullanılmıştır. Bu aygıtın, incelendiğinde, kapalı bir iletici halkası bulunan bir sapma manyetometresi olduğu görülmüştür. Bir UFO'nun mevcûdiyeti, mıknatısın N/S hattından sapmasıyla belirlenmektedir. Dolayısıyla, üreteçten çıkan akım sürekli olarak genişliyor gibidir — bu da, sonu olmayan ya da sonsuz bir enerji miktarını imâ eder!

4 — *Daimî Hareket :* Makine bir kez belirli bir potansiyel eşiğini aştı mı, artık, enerji çıkışı da enerji girişini aşar. Bu noktadan sonra, enerji çıkışı sanki hemen hemen sınırsız gibidir. Üretecin tahmin edilen güç çıkışı 10^{13} ya da 10^{15} Watt civarındadır, ki bu değer, Güneş'e ait bir kaynağa atfedilemeyecek kadar yüksektir.

5 — *Atalet kaybı :* 10^{13} Volt civarında olması gereken eşik potansiyelinin üzerinde, üreteç ile ona bağlı parçalar 'ataletsiz' bir hâle gelirler. Bu, muhakkak ki, geçerli olan 'kütlede atalet' kavramlarıyla ciddi bir şekilde çatışan bir fenomendir.

6 — *Sevk :* Aracın yüzeyindeki potansiyelin dağılımını değiştirmek suretiyle, aracı sevketmek mümkündür. Çok yüksek hızlarda tercih edilen seyir yönü, gezegenden öteye olup, üretecin düzlemi çekim alanıyla 90° lik bir açı yapar. Araç, yatay uçuş yaparken, çekim alanıyla arasında, benzer vektör alanları arasındaki dengeyi akla getiren bir açı yapar. Üreteç, kendisine ait bir çekim alanı oluşturabilir.

7 — *Havanın iyonlaşması :* Bu, basit bir elektrostatik etkidir. Aracı çevreleyen yarı şeffaf bir parıltıya ve parıldayan izlere yol açar. Alanın yoğunluğu, aracın çevresinde hemen hemen bir vakum oluşturarak, iyonlaşmış havayı dışarıda tutabilecek derecededir.

8 — *Daimî elektrikî polarite :* Searl aracın ya da üreteçlerin yakınında çalıştıktan sonra, derisinde sanki bir örümcek ağı varmış gibi bir his algılıyordu. Giysileri ve yatak çarşafı üzerine yapışıyordu. Bunun yanısıra, bazen meydana gelen bir çatırdama sesi de duyuluyor ve bu, birkaç saat sürüyordu. Bu etki yalıtkan (dielectric) materyaldeki daimî bir polariteye atfedilebilirdi ve bu durumda da sözkonusu materyal, beden dokusu oluyordu. Daimî yalıtkanlar üzerinde pek az ça-

lışma yapılmıştır. Bununla ilgili olarak, Tokyo Deniz Kuvvetleri Koleji'nden Prof. Eguchi'nin yaptığı çalışmaya, Japonya Fiziko-Matematik Derneği'nin 1920 yılı kayıtlarında rastlayabiliriz.

9 — *İvme sırasında madde kapma :* Bu fenomen, araç yerde olup da aniden çalıştırıldığı zaman meydana gelir. Yükselen araç, yerden kopardığı bir parçayı kendisiyle birlikte götürür ve bildiğimiz türden izleri bırakır.

Searl Halka Üretici'nin ürettiği çok yüksek potansiyel, havanın iyonlaşma potansiyelinden çok daha fazla olduğu için, pozitif elektrod olarak faaliyet gösteren araç, dış yüzeyinden belirli bir uzaklıkta havanın iyonik bozunmasına yol açar. Üretecin negatif yanı diskin çevresine bağlı olup, dış yüzeyden soyutlanmıştır. Negatif uçtaki alan, elektron kaybeder ve ortaya çıkan iyonlar, yüksek bir ivmeyle bu uçtan öteye itilirler. Elektronlar, üreteçten geçerek, üreteçteki akımı oluşturur ve üretecin kenarının yakınındaki havada negatif iyonlar üretecek şekilde, negatif uçtaki şarjı sağlarlar. Dolayısıyla, araç da, bir vakum içerisinde sarılıp sarmalanır.

Klasik türden yüksek voltaj üreteçlerinde, havanın iyonik bozunması, maksimum potansiyeli sınırlar ve parlama olayı meydana gelir böylece birikmiş olan enerji kaybolur. Halbuki, Searl jeneratöründeki alan bobinlerinin geometrisi ve düzenlenişi o şekilde gerçekleştirilmiştir ki, parlama, üreteç bir vakum içerisinde kalana kadar ortadan kaldırılır ve bundan sonra da tamamen imkânsızlaşır. Potansiyeli biriktirmek için enerjiye gerek vardır ve bu enerji, başlangıçta, bir dış kaynaktan sağlanmalıdır. Aracın çevresindeki vakum katmanı arttıkça, potansiyeli ayakta tutmak için daha az enerjiye ihtiyaç vardır. Üreteç, kısa bir süre sonra, Searl Etkisi'nin oluştuğu bir potansiyele ulaşır ve araç, *'levitasyon'*

fenomeninin yanısıra, kendi enerjisini de üretir. Teoriye bağlı olarak, bu potansiyelde, *'uzay dokusu'* (ether) üzerindeki gerilim, havanın ve aracın içinden bir devre şeklinde geçen 'akım halindeki mıknatıslık' (devre akımı) tarafından dengelenemez. Uzay dokusu, çözülerek, enerjinin yan üretimi, alanı teçhiz eden üreteç tarafından absorbe edilir.

O zaman, üreteç, elektrik alanının hatları boyunca bir *ether akımı ya da akışı* oluşturmalıdır. Ancak, ether akımının yönü, pozitif uçta içeriye, negatif uçta da dışarıya doğrudur. Bu sonuca, Schappeller Teorisi'nden varılır. Tip alanı ve araç alanının net etkisi ile birlikte dünyanın gravitasyonel alanı, aracın altındaki 'ether yoğunluğu'nun, üzerindekinden daha yüksek olduğu bir duruma neden olurlar. Dolayısıyla, araç da kuvvetli bir şekilde gezegen yüzeyinden yukarı doğru itilmiş olur fakat, uzaya fırlamasına engel olmak için, aracın alanı kasten bozulmalı ya da sınırlanmalıdır. Araç, sevk hâlindeyken, parmakların arasından fırlayan ıslak bir portakal çekirdeği gibi, yeryüzü alanından dışarıya fırlayıp gider. Muazzam bir ivme sözkonusudur ama, araçla ilgili olan tüm maddeler de alan ile ilişkili olduğundan, eğer varsa yolcular da dahil olmak üzere, aracın hiçbir kısmında deformasyon meydana gelmez (6).

Aracın hızının nerede sınırlanacağı hakkında bir bilgimiz yoktur ama, araçta hiçbir atalet bulunmadığına göre, muhtemelen, bildiğimiz türden bir sınır da yoktur. Ancak, geleneksel anlayışa göre denilebilir ki, sözkonusu sınır, 'ışık hızı'nın altında olmalıdır. Bu hızın yukarısında, bilmediğimiz hususlar, herhangi bir tehlikeyi göze alamayacak kadar çoktur. Fakat, araç kendi 'uzayı'nı kendisiyle birlikte taşıdığı için, bir anlamda, Rölativite Teorisi de geçersiz olur (7). Diğer bir deyişle, araç, uzay'ı katederek değil de, uzay'ı atlayarak seyreder!

Görüldüğü gibi, levitasyon işleyişi faal durumda olduğunda, aracın üzerindeki nötr halkanın yanısıra, altında da bir nötr bölge belirir. Bu alan'da bir maddenin yerleşik olması hâlinde, orada öylece durur. Sonuç olarak, şimdiye kadar yapılan Searl Etkisi Araçları, aniden havalandıklarında, yerde, büyük ve muntazam delikler biçiminde izler bırakmışlardır. Sökülen toprak parçası da araçla birlikte havalanıp gitmiştir...

Searl Üretici, düşük hızlarda çalışır ve merkezkaç kuvveti ile parçalanması olanak dışıdır. Ayrıca, yan etki elektromanyetik güçler de üretecin dağılmamasında rol oynarlar. Öteki çekim alanlarında da olduğu gibi, akım, maddeden geçmeyi tercih eder ve böylece, aracın içindeki alan, aracın içindeki kütleyi uygun bir şekilde dağıtarak ihtiyaca uyan bir tarzda oluşturulabilir. Bu, özellikle, içinde insan bulunan araçlarda elverişli bir durum sağlar, ki bu araçlarda kabin alanını 1/2 G civarında tutmak suretiyle mürettebatın rahatça yolculuk yapması sağlanabilir.

Serbest uzayda seyahat ederken, aracın dış alanı, -araç nispeten durağan bir ether'e göre hareket halinde olacağından- kendisinin ve dünyanın birleşik alanını andıracaktır.

Araçla büyük objelerin uzayda çarpışması pek muhtemel değildir. Doğrudan uçuş hattı içinde olunduğu takdirde de, objeler görülebilir ve araç hızla döndürülebilir. Alan o şekildedir ki, objeler, yollarından saptırılır ve aracın yanından geçip giderler. Sözkonusu objenin, kendi çekimi bulunan bir planet ya da uydu olması halinde, alanların etkileşimi kadar yönlendirilen araç, her halükârda, aracın alanını değiştirmek üzere önlemler alınmazsa güçlü bir şekilde öteye itilir. Meteoritler gibi küçük objeler, birleşmiş elektrik ve dinomanyetik alanlar tarafından uzaklaştırılır. Böyle bir güçlü statik

alana giren bir obje, önce cezbolur, sonra iyonlaşır ve daha sonra da kuvvetli bir şekilde ileriye itilir. Dinomanyetik alan, hatırısayılır uzaklıklardan (kilometrelerce öteden) aracın manyetostatik alanıyla etkileşecek ve aracı sevkedecek olan objelerde manyostatik (alelâde manyetik) bir alan açığa çıkarır.

Şu hususa da değinmek gerekir ki, araçtan sadece çok az miktardaki bir uzay dokusu geçer ve hattâ daha da az miktarı, enerji için dönüştürülür. Ancak, daha önce de sözedildiği gibi, ether'deki küçük değişiklikler büyük fizik etkiye yol açarlar.

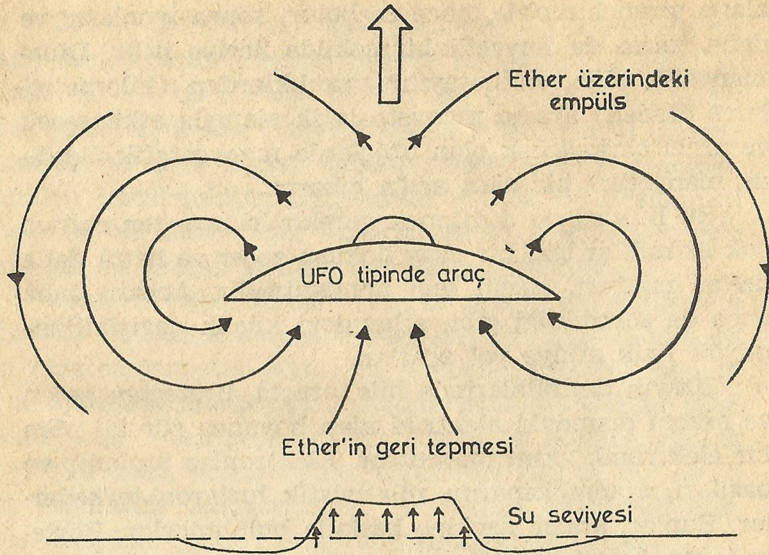
Uzayın derinliklerinde bile, araçta, üreteçten geçen ve aracın dışındaki elektrikî alan boyunca sürekli olan bir elektronik akım mevcuttur. Elektronlar toplanır ve bazıları, aracın kenarını rölativistik hızlarda terkederler. Bunlar, aracın sevkine katkıda bulunmazlar. Böylece, araç, kendi negatif uzay şarjını da taşır. Atmosferde elektronik akım çok daha fazla olup, üreteç akımı da çok daha yüksektir. Dolayısıyla, araç uzayda çok daha iyi çalışır ve çok daha fazla bir esnekliğe sahiptir. Havada, iyonların oluşturduğu yeni bileşimler, aracın çevresinde pembe ile mavi arasında bir parıltıya yol açarlar ve rutubetli havalarda, havadaki iyonlar, yoğunlaşmaya neden olabilirler.

Şimdiye kadar gözlemlenen tek tehlike şudur ki, aracın yerin üzerinde uzun bir süre asılı kalması halinde, topraktaki elektrik akımlarının ısı oluşturması yüzünden toprak yanmaktadır. Ayrıca, iyonlaşma deşarjı, araca çok yaklaşan hayvanların sinir sistemlerini etkiler.

Çeşitli güvenilir tanıkların gözlemleri :

1 — Şekilde görüldüğü gibi, denizin araca doğru çekilmesi;

2 — Alçaktan uçan aracın yerdeki kar tabakasını emmesi;

Şekil—1 : Çalışır haldeki 'Ether-Girdab'ın basitleştirilmiş prensibi.

3 — Arabaların, kamyonların ve hattâ uçmakta olan bir Amerikan helikopterinin yukarıya kaldırılması;

4 — Aracın çölde küçük çapta bir kum fırtınasına yol açması;

5 — Toprak parçalarının yukarıya çekilmesi, ağaçların tepelerinin hızla dönüp durmaları, vs.

Özet : Gözlemlenen araçlar, Newton'un Üçüncü Hareket Yasası'na (8) uyarlar.

c — Japon Bilim Adamları'nın Ufo Yapım Çalışmaları

Çekim araştırmaları ve kozmik enerji sevk ve idaresinin 'ether' görüşleri açısı altında varoluşu sorunu ile meşgul olan mühendisler, uzay yolculuğu uzmanları ve ilgilenen okuyucular bu yazıyı ve ilgili şekli dikkatle incelemelidirler.

Prof. Seiki, bildirisinde, kendisiyle aynı üniversitede öğrenim görmüş olan eski Japon başbakanı Fukuda'nın araştırma yönünün 'yeni enerjiler' ile ilgili olduğunu desteklediğini açıkladı.

Seiki'nin kitabı *«Rölativite Ötesi»* (Ultra Relativity) adından da anlaşılacağı üzre, Einstein'ın Rölativite Teorisi'ni aşıyor ve onu daha geniş açılara ulaştırıyor. Kitap, ilgili komite tarafından ciddi şekilde bir Nobel Ödülü materyali olarak gözönüne alınabilmesi için 14 nüsha olarak talep edilmektedir.

Kitabının 151'nci sayfasında George Adamski'nin (9) bir UFO fotoğrafını, keza kendisinin, *küre biçimindeki üç kondansatör ile çalışan* (10) deney aracı ile bir paralellik olarak ortaya koyuyor. Prof. Seiki, sadece bilim adamı ve tekniker olmayıp, aynı zamanda duru düşünceli bir filozoftur da.

Amerika'da öğrenim görmüş olan ve hâlen (1979) Tokyo'da yaşayan ve Seiki ile birlikte çalışan bir diğer Japon bilim adamı da Dr. Chang Won Cho'dur.

Her iki bilim adamı, Amerikalılar'da ve Avrupalılar'da eksik olan bir ortak özelliğe sahiptirler: *Onlar ruhsallığı kabul etmektedirler!*

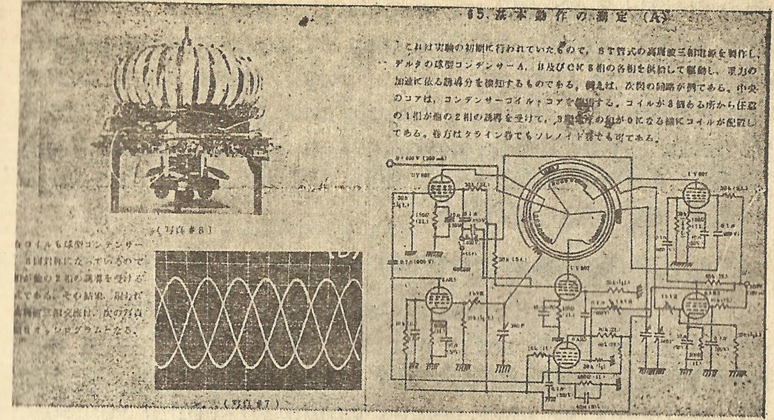
Halihazırda çekim kontrolünde birbirlerine oldukça benzer üç yeni matematik model vardır: Biri Japonya'dan, biri Yeni Zelanda'dan (İngiltere ile birlikte) ve bir diğeri de Almanya'dan (Dr. W. Fragner). Bu araştırmacıların hepsi UFOlar'ı ciddiye alıyorlar ve sayısız gözlemleri ve elektro-manyetik etkileri kendi bulguları ile ilişkili görüyorlar.

Japon adası Shikoku'nun güneyinde, otomobil ile Hiroshima'dan birkaç saatlik uzaklıkta, 65 000 nüfuslu Uwajima kenti bulunur. Orada, *«Rölativite Ötesinin Prensipleri»* (Die Prinzipien der Ultra Relativität) adlı, 1972'de yayımlanmış olan ve tüm dünyada bilimsel ola-

rak yetişmiş UFO araştırıcıları tarafından büyük bir dikkatle incelenen, çığır açan kitabın yazarı, Profesör Shinicki Seiki, kendi özel Gravitasyon Araştırmaları Laboratuvarında, resmî talep olmaksızın yaklaşık 900 kişilik yerli halkın desteği ile 'çekimin ilgası'nda şevkle çalışır.

«Araştırmalarımın başlangıç aşamalarında okul fizikçileri hangi izleri takip ettiğimi anlayamıyorlardı,» diye yazıyor Prof. Seiki ve şöyle devam ediyor, *«bizim teknolojimiz sadece alışılmış olduğu üzere elektronik değil, fakat tachyonik'tir de.»* [Tachyon Teknolojisi, Prof. Feinberg'in bir teorisine göre, ışık hızının üzerinde giden partiküllerin varlığı üzerinedir [11]].

Seiki, elektronik bileşenlerle, Ferrit-mıknatıslarla ve Baryum-Stronsiyum-Titanat'lar ile ve ilk kez kısa bir zaman önce Fairchild adlı Amerikan firması tarafından geliştirilmiş olan modern yarıiletken bobinler ile çalışıyor. (Şimdi hayatta olmayan Dr. Wernher von Braun bu Amerikan firmasının ikinci başkanı idi ve ölümünden önceki bir Japonya seyahatında Prof. Seiki ile bizzat tanışmıştı.) NMR fenomeni (manyetik çekirdek rezonansı) ve belirli rezonans frekansları vasıtasıyla, Prof. Seiki tarafından kullanılan materyaller, ona bir *'Negatif Rezonans-Osilatörü'*nün [12] yapımını, sadece elektrik enerjisi ile sessiz olarak yerden havalanma durumunda olan bir modeli gerçekleştirmesini sağladı. Ve artık yeraltında inşa edilecek ve gravitasyon kontrolünde sonuca gidici bir adım olarak işlev görecek olan, bir *'üç-fazlı-jeneratör düzeni'*nin hazırlanması düşünülebilmektedir. 111kHz.'lik frekanslardaki başarılı çalışmalara son verilmiş ve bu konudaki dökümantasyon Japonca olarak yayımlanmıştır. Prof. Seiki şöyle demektedir: *«Artık gravitasyon kontrolü imkânı konusuna eğilen ve bunu kabul eden bilim adamlarının sayıları çok az değildir.»*

Şekil—2 : Prof. Seiki tarafından geliştirilmiş ve çekim gücünün yenilmesinde en başarılı ilk dünya uçan dairelerinden biri, ayrıca sağda, aracın uçuş prensiplerini açıklayan şeması.

Araştırmalarını Amerikalılar'ın bu konudaki faaliyetlerine göre düzenlemiş ve bunu geliştirmiş olan bir diğer bilim adamı da Tokyo'dan Dr. Hideo Uchida'dır. Dr. Uchida elektriksel indüksiyon etkileri üzerinde çalışmaktadır ve bunu E.F.I.E. (electric field induction effect) kısaltmasıyla tanımlamıştır.

Dr. Uchida şöyle demektedir: *«Ben bu araştırmayı ilk olarak Bay F. Fujiwara'dan devraldım ve daha sonra başka deneyler de yaptım ve değişken akım frekansının kullanımı altında, iyon rüzgârı vasıtasıyla, sadece ilişkilendirilmiş kondansatörlerden oluşturulabilecek çok yüksek kuvvette bir hareket ettirici güç olduğunu ortaya çıkardım...»*

II. Dünya Savaşı sırasında Japonya'da, bir manyetik alanın yardımı olmaksızın milimetre veya mikrodalgaların bir diyot ve yüksek gerilimli doğru akım yardımı ile meydana getirilmesi üzerine bir araştırma raporunu okumuştum. Uçan dairelerin elektromanyetik dalgaların

enerjisi ile sevkediliyor olmaları tamamiyle mümkündür, ki bu prensip üzerine inşa edilmek suretiyle sadece uçan daire şeklinde araçlar değil, fakat dünyamızda son derece çok sayıda gözlemlenmiş dünya-dışı kökenli ve hatırı sayılır bir heyecana neden olan tartışmalı UFO-lar'ın sahip olduklarından daha değişik formlarda uçan araçlar da geliştirilebilir.

d — Elektro - Gravitik Bilimi ve Öncü Çalışmalar

Bir uzay gemisinin, elektrostatik bir karşıt-çekim enerji kaynağı ile sevkedilmesi hiç de bilim-kurgu alanına ait bir düşünce değildir. Amerika'daki en azından 15 elektronik ve uzay gemisi yapım şirketinin yanısıra, Sovyetler ile diğer ülkelerdeki laboratuvarlar, faâl olarak, ancak belki de gizliden gizliye, bu konuda araştırmalar yürütmekte ve ümit verici sonuçlar almaktadırlar. Bu arada, Hindistan Hükümeti de, karşıt-çekim taşımacılığı sorununun çözümüne en değerli teorik ve pratik katkıda bulunacak çalışmaya oldukça yüklü bir ödül vereceğine dair açıklama yapmıştır.

Amerikalı bir gazeteci, İsveç'te çıkan aylık uçak dergisi *Interavia*'da yayımlanan bir yazısında, karşıt-çekim alanında yürütülmekte olan araştırmaların bir kısmını şöylece özetlemiştir:

«Çekimin kaynağı ile kontrol altına alınması konularını araştıran Elektrogravitik bilimi, tüm beşeri ırk için derin imâların ortaya çıkmaya başladığı bir aşamaya erişmiştir... Belki de bütün bunların içinde en şaşırtıcı ve çözümü yakın olan uygulama sahaları, uçakları, güdümlü füzeleri, her türden atmosferik ve uzay uçuşlarını kapsayanlardır.»

Anlaşıldığına göre, karşıt-çekim alanında yürütülmekte olan araştırma projelerinden bazıları 40 yıldan daha eski olup, bu projelerde, çelik ve baryum gibi ağır

metallerin dahî bu çalışmaların sonucunda ağırlıksız bir duruma getirilebileceği ortaya konulmuştur. Bu, gelecek için vaat dolu bir ihtimal olabilir. Ağır metallerin ağırlığının elektrostatik bir alan içerisinde ortadan kaldırılması halinde, uzay gemilerinin gövdelerinin yapımında, pahalı olan ve nadir bulunan, son derece hafif metaller ile alaşımların kullanılması da gerekmeyebilir.

Amerikalı gazeteciye göre, bazı metallerin ağırlığı, deney metallerini 'enerjik duruma getirme' işlemi ile, yüzde otuz oranında azaltılmıştır. *'Gravitik izotoplar'* denilen bazı materyallerin, öteki deneysel materyallere oranla, ağırlıksız bir duruma daha bir kolaylıkla getirilebildikleri saptanmıştır.

Amerikalı bilim adamları, 60 cm. çapındaki, disk biçimindeki araçları, sınırlı bir yörünge üzerinde, saniyede 6 metrelik bir hızla deneysel uçuşlara tâbi tutmuşlardır. Bu deneyler sırasında, —gerçekte iki levhadan meydana gelmiş— elektrikî bir kondansatörden oluşan diski, 50 kilovolt'luk bir elektrikî güç ve tam 50 Watt'lık sabit bir güç girişi ile yüklemişlerdir. 90 cm. çapında olan ve 150 kilovolt ile yüklenen daha büyük diskler ise öylesine hızlı ve etkileyici bir yörünge uçuşu yapmışlardır ki, bu deneylerden alınan tüm sonuçlar gizli tutulmuştur.

Hattâ, bu diskler bir vakum içerisinde hareket ettirildiklerinde daha da etkileyici sonuçlar alınmıştır. Bu sonuçlar, UFOlar'ın, havasız uzayda atmosferimizdekine nazaran daha da hızlı seyredebilecekleri hususuna işaret ediyor olabilir. Giderek, beşerleri uzaya taşıyabilecek büyüklükteki bir aracı geliştirmeye yönelik olan deneysel araştırmaların bir bölümünü de, 15 milyon Volt'a ulaşan bir güç sağlayan bir *'alev jet üreteci'*nin geliştirilmesi oluşturmaktadır.

Şimdiye kadar tüm elektrostatik karşıt-çekim araştırmalarından alınan en önemli sonuç, bu çalışmalardaki temel faktörün, sözkonusu diskin iki levhalı bir elektrikî kondansatör şeklinde inşa edilmesi zorunluluğu olduğuna ilişkindir. UFOloglar bazı UFO fotoğraflarında (örneğin, Adamski'nin çektiği), aracın altında görülen üç metalik kürenin gerçekte elektrikî kondansatörler olduklarını ve bunların, disk biçimindeki bu Öncü-UFO'nun bir süre için sevkedilmesini sağlayacak şekilde Ana-gemi'den elektrostatik enerjiyle yüklendiklerini açıklamaktadırlar. (10)

Karşıt-çekim konusuna ilişkin araştırmalar, beşeriyet için birçok yararlı ve pratik kullanımlar sağlayabilir ve bu konudaki keşifler, muhtemelen, diğer planetlerin sakinleri tarafından hâlihazırda birçok yararlı işte kullanılmaktadır.

Amerika'daki Elektronatom Şirketi, deneysel olarak, *'Ionocrat'* adını verdikleri, disk biçiminde küçük bir araç geliştirdiklerini açıklamıştır. Bu aracın, —gerçek büyüklüğünde inşa edildiği zaman— saatte yüzlerce kilometrelik bir hızla, 100 km'lik bir yükseklikte uçabileceği söylenmektedir. Her ne kadar gezegenlerarası uzay araçlarının kapasitelerine ulaşmasa da, böyle bir araç yine de önemli bir adımı oluşturacaktır. Şurası da muhakkaktır ki, Dünya bilim adamları, çekimi, önümüzdeki yıllarda tam bir kontrol altına alabileceklerdir.

Ionocrat, yüksek voltajlı bir potansiyelin ürettiği iyon emisyonları vasıtasıyla sevkedilmektedir. Uçan bir aracın içine ya da yüksek irtifalarda bulunan (balon gibi) bir objeye yerleştirilen ve antenlere bağlanan iki adet yüksek voltajlı üretecin, örneğin 100 km'lik bir yükseklikte yer alması halinde, Ionocrat'a, sevkedici enerjisini sağlayan bir elektrikî potansiyel aktarılabilir. Ionocrat, TV ve radyo yayınlarının, şimdi uydular aracılığıyla

nasıl gerçekleştiriliyorsa aynen o şekilde uzaktaki ülkelere aktarılmasında bir röle istasyonu görevini görebilir.

UFOlar'ın karşıt-çekim ile sevkedildiklerine ilişkin kavram, bundan 20-25 yıl önce gülümsemeyle karşılanıyordu, ama artık herkes bu konuyu ciddiye almaktadır. Bizler de karşıt-çekimi keşfetmek üzereyiz — muhtemelen, 20. Yüzyıl'ın bitmesinden önce biz de kendimize ait 'karşıt-çekim Uçan Dairelerimiz'e kavuşacağız.

Sovyetler'deki çalışmalara gelince, İsveçli gazeteci Eugen Semitjov, Stockholm'da yayımlanan *Aftonbladet* gazetesinde çıkan bir yazısında, Sovyet Bilimler Akademisi'nce uzay gemileri için geliştirilen, *'Mekanik Akselератör'* (13) adındaki deneysel bir sevketme yönteminden söz etmektedir. Mekanik Akseleratör, merkezkaç ile gravitasyon güçlerini birleştirmektedir. Deneylerde kullanılan 'döner küre'nin her empülsden sonra iki misline çıkan bir enerji hızına ulaştığı belirtilmektedir. Sovyet bilim adamları, 20 empülsden sonra, 'küre'ye ivme kazandırmak için gerekli olan orijinal enerjiden daha fazla enerjinin tezahür ettiğine tanık olmuşlar ve hayretler içerisinde kalmışlardır! Belirtildiğine göre, tam olarak geliştirildiği takdirde, bu yöntemle çalışan bir aracın büyük ağırlıkları havalandırması ve kendi gravitasyon alanını oluşturmak suretiyle de Yeryüzü'nün gravitasyon alanını etkisiz kılması mümkün olabilecektir. Ayrıca, aynı araç, havada öylece asılı kalabilecek ve belki de ışık hızının ötesindeki inanılmaz hızlarda seyredebilecektir.

Öte yandan, Kraliyet Bilim ve Teknoloji Koleji'nden, *'elektrikî-manyetik linear motor'*un mucidi olan İngiliz bilim adamı Prof. Eric Laithwaite, bir bezelye büyüklüğündeki nükleer bir yakıt kaynağı kullanmak suretiyle, beşeri, yıldızlara götürebilecek olan bir *'karşıt-çekim*

motoru' geliştirmekte olduğunu açıklamıştır. Prof. Laithwaite'nin motorunun prensibi, eksenleri çevresinde hızla dönen ve hareket halindeyken ağırlık kaybeden iki adet jiroskop'un (14) işleyişine dayanmaktadır.

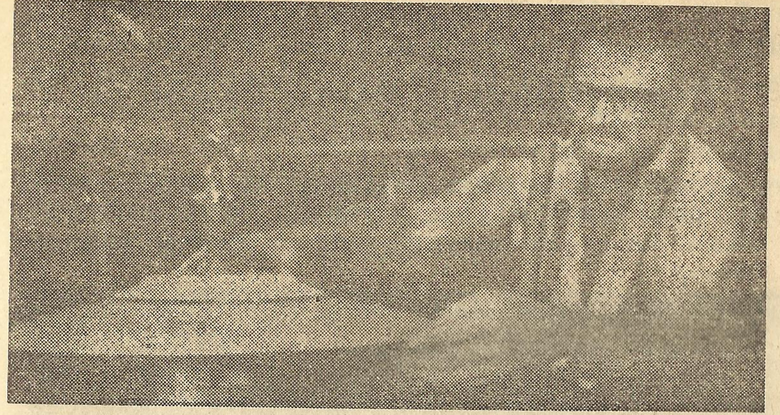
e — Duan Phillips ve Prototip Ufo Maketi

Newcastle, NSW (Avustralya) — Newcastle'da oturan, Duan Phillips adındaki bir mühendisin, bir 'uçan daire kaldırma-sistemi'ne ait, Amerikan, İngiliz ve Avustralya patentleri vardır. Mühendisin yaptığı yoğun teorik hesapların kompüter analizi, bu 'Dünya UFOsu'nun, 100 Kg/HP'lik bir kaldırma sağlayabildiğini doğrulamaktadır — ki bu, helikopterlerinkinden hatırı sayılır derecede daha fazladır.

1972 yılında, Avustralya Kraliyet Hava Kuvvetleri'nin istihbarat başkanı olan, Albay K.R. Johnson, Canberra'daki ABD elçiliği adına, Duan Phillips'in üzerinde çalıştığı uçan daire ile bir helikopterin ayrıntılarını istemiştir. Duan Phillips, o zamandan beridir bilmektedir ki, Amerikan Hava Kuvvetleri, başka mucitlerin fikirlerini çalıp, bunları kendisininmiş gibi tanıtmakla kötü bir nam salmıştır.

Duan Phillips, yakın zamanlarda kendisine önerilen bu tür dünya yapımı uçan dairelerin atmosferik sonda aracı olarak kullanılabileceği fikrini ilgi ile karşılamıştır.

Phillips'in geliştirdiği Dünya UFOsu'nun maketi, flap [airfoil (15)] vazifesi gören eski bir çamaşır makinesi kapağının üzerinden hava akımı geçirmek suretiyle çalışmaktadır. Ayrıca, bir emaye plakanın kenarlarından çamaşır makinesi kapağının üzerine doğru hava püskürtülmektedir. Dönen disk, aynı zamanda bir jiroskopik dengeleyici olarak da faaliyet göstermekte ve dakikada 10 000 devire kadar ulaşabilmektedir. Denemeler-

Resim—2 : Duan Phillips'in, 'hava-püskürtme' esasına göre belirli bir kaldırma gücü sağlayan uçan dairesi.

de, objenin belirli bir kaldırma-gücü ürettiği ortaya konmuştur. Duan Phillips, bu objenin çalışmasını, hepsi de profesyonel mühendislik metodolojisine uygun olan; kompüterize bilgiler, performans grafikleri, patentler ve sayfalar dolusu teorik hesaplarla desteklemektedir.

2. BÖLÜM

UÇAN DAİRELER YAPIM TARİHÇESİ

«... Bir elektromanyetik sevk biçimini kapsayan bir yenilik... Gizli tutulan bu buluş, araçların çekimi yenmesini mümkün kılacaktır... Ancak, elektromanyetik sevk'in kullanılması yıllar alacaktır...»

«Doc» Anderson
(ünlü Amerikalı kâhin)

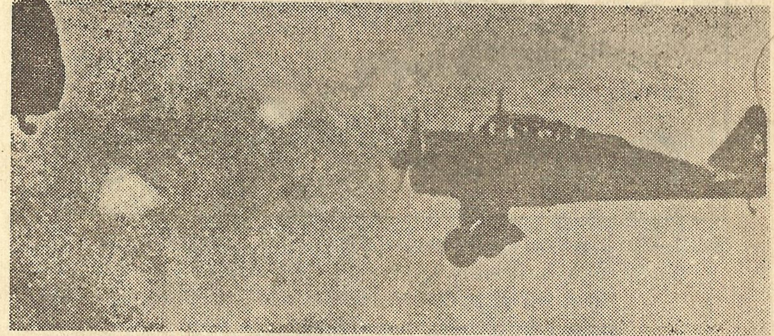
a — Nazi Almanyası'nda V7 Uçan Daireleri

Uçandairelere inananlar arasındaki birçok kişiden sık sık şu sözleri duyarız: *«Evet, UFOlar vardır; fakat onlar teknik bakımdan ilerlemiş bir dünya ulusunun gizli silah imalâthanesinden çıkmadır.»*

Bu uzay araçlarının sık sık ortaya çıkmasından beri, II. Dünya Savaşı sonunda, Alman bilginlerince yapılmış bir gizli silahtan yeniden söz edilmeye başlanmıştı: V7 (Vengeltungswaffe). Bu misilleme silahı, Breslau yeraltı atölyelerinden çıkmış olmalıydı. Sözkonusu araç disk biçimindeydi ve ilk tatminkâr denemeleri Baltık Denizi üzerinde gerçekleştirilmişti. Gizli laboratuvarlar, tüm malzemeye el koymakta acele eden ve bu araçların yaratıcısı olan üç mühendisi gözetim ve denetim altına alan Ruslar'ın eline düştü. Teknisyenlerden biri, V7'nin babası sayılan Dr. Miethe, Mısır'a oradan da Amerika'ya kaçmayı başardı. Bu duruma göre, Ruslar ve Amerikalılar V7 disklerinin plânlarını paylaşmış olmalıydılar.

II. Dünya Savaşı sırasında, avcı uçaklarının pilotları, Almanlar'ın yeni bir gizli silah kullandığı kanısındaydı. Amerikalılar bu araçlara *hayalet savaşçılar* adını vermişlerdi.

Bu hayalet savaşçıların bazıları, uçakların pikeleri sırasında kanatlar yakınında sıçramalar yapıyor ve uçakları manevra yapmak zorunda bırakıyorlardı. Bunlardan bazıları da oldukça belirgin bir filo şeklinde görünüyorlardı. Bir defasında, bir bombardıman uçağındaki mürettebat, sönüp sönüp yeniden parlayan ışıltılarıyla 15 kadar hayalet savaşçının kendilerini belirli bir mesafeden izlediklerini gördüler.

Resim—3 : Hayalet Savaşçılar'ı gösteren nadir fotoğraflardan biri.

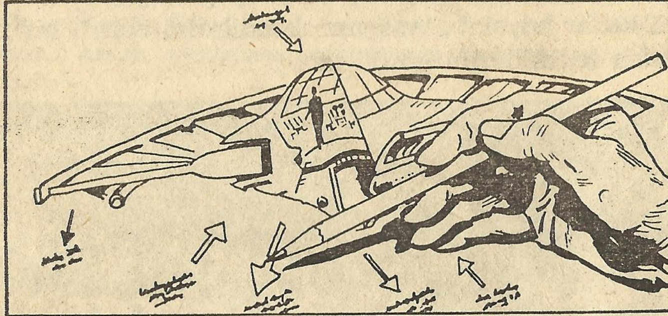
Fakat 1944-45 kışı'nda Avrupa üzerinde görülen bu ışıklı küreler ya da diskler hakkında hiçbir tatmin edici açıklama yapılmadı. Daha sonra, Japonya üzerindeki B-29 filolarından da aynı objelere işaret eden benzeri gözlem raporları alındı.

Nazi Almanyası'nın V7 Uçan Daireleri hakkında, bir İtalyan bilim adamının ifşaatı ise, V7'leri doğrulamaktadır. 21-Nisan-1950 tarihli *Cumhuriyet* Gazetesi'nden:

Bir İtalyan bilim adamı olan Prof. Giuseppe Belluzzo, 1950 yılında yaptığı bir açıklamada, İkinci Dünya Savaşı'nda Almanlar'ın ve İtalyanlar'ın UFOlar'a benzeyen türden gizli araçlar kullandıklarını açıklamıştı.

Prof. Belluzzo'ya göre, bu aracın ilk plânları, 1942 yılı sonlarında Alman ve İtalyan bilim adamları tara-

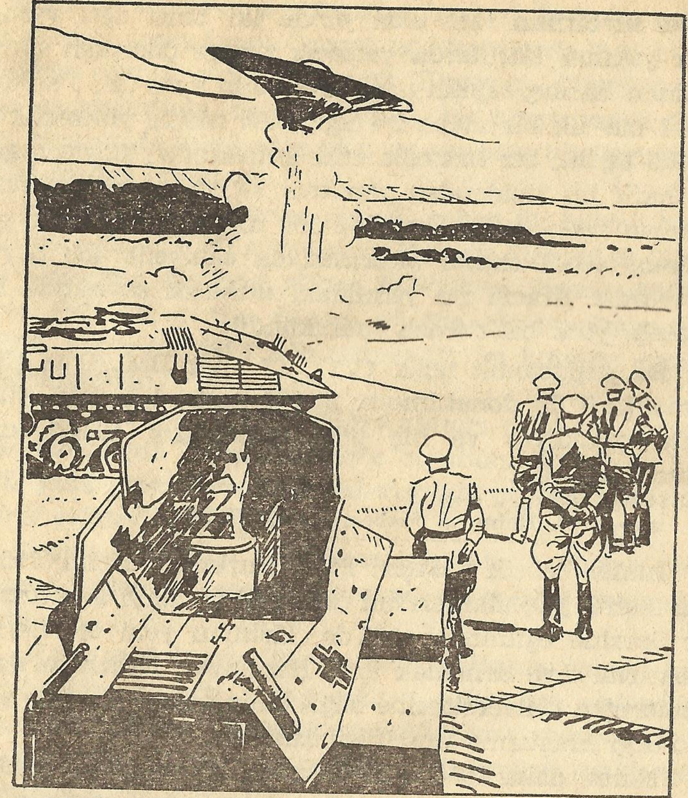
fından çizilmiştir. Uçan bomba, V-1, V-2 gibi bu araç da bir savaş silahı olarak kullanılacaktı. Durumdan haberdar edilen Hitler ve Mussolini, ayrı ayrı tarihlerde bu uçan dairelerin plân ve maketlerini isteyerek uzun boylu incelemişlerdi.

Şekil—3 : Merkezî kütle çevresinde dönen, hareketli bir metalik halkanın içine yerleştirilmiş 12 türbinle çalışan bu araç, 20000 m. yükseklikte giderek, bombaları kolaylıkla taşıyabilecekti.

Bu incelemeler sonunda, aracın seri hâlde üretimine izin verilmişse de, ikinci bir emirle üretim durdurulmuştur. Buna neden de, o tarihlerde Almanlar'ın, atom bombasının yapımını keşfetmiş olmalarıdır. Hitler ilk denemesini Londra üzerinde yapmayı tasarladığı bombayı uçaktan atmak istememiş ve uçan dairelerden yararlanmayı daha uygun bulmuştu.

Bu durum karşısında uçan dairelerin plânları üzerinde bazı değişiklikler yapılması gerekmişti. İşte tam bu zamanda, plânlar bilinmeyen bir devletin casusları tarafından çalınmıştı. Bilim adamları başlarına gelecek akıbeti bildiklerinden bu muazzam casusluk olayını, Hitler'e ve Mussolini'ye duyurmamak için ellerinden geleni yapmışlar ve bir yandan da aracın plânlarını yeni baştan hazırlamaya başlamışlardı. Ve zaten, Mihver kuv-

Şekil—4 : V7 Uçan Dairesi'nin 14 Şubat 1945'de ilk deneme uçuşu yapıldı. İçinde üç kişi taşıyan bu araç dikine havalanmış, üç dakika içinde 12400 m.'lik irtifaya çıkabilmiş ve saatte 2200 km. hızla uçmuştu.

vetlerinin çöküşü de, o tarihlerde bu gizli savaş silahının kullanılmasına olanak vermemişti.

Prof. Belluzzo'nun tanımlarından anlaşıldığına göre, 1942'nin sonlarına doğru, deneylerde olumlu sonuçlar veren bu dünya uçan dairesinin arkasında bulunan hazneye, sıkıştırılmış neft yağı konuyordu. Aracın üze-

rinde, birbirinin tam aksi yönde iki boru ağzı vardı. Neft yağının borularda yanarak dışarı çıkarken oluşturduğu basınç, tepkili uçaklardakinin aynı idi. Yerdeyken 1 cm²'lik bir alana 2-4 kg., 5000 metre yükseklikte ise 1,5 kg.'lık bir basınçla etki etmektedir. Böylece gayet hafif bir madenden yapılmış ve 10 metre çapında bulunan uçan daire, saniyede 700 metrelik bir hızla giderken, kendi ekseni etrafında da saniyede 400 devir yapıyordu. Aracın iki yanındaki düzenek sayesinde izleyeceği yolu belirlemek mümkündü.

Bu süpersonik uçak (V7), 12 adet BMWO-28 türboreaktörü ile donatılmıştı. 20 000 metreden daha yüksekte uçabiliyor ve hiç yere inmeksizin 40 000 km. katedebiliyordu.

b — Prof. Heim ve Serbest Enerji Etüdleri

Alman teorik fizikçisi Prof. Burkhard Heim, 1956'dan sonra, güç alanları'nın mahiyeti ile ilgili araştırmalar üzerine eğilmişti. 1958'de, Heim'ın yeni teorilerini geliştirmek ve denemek için, Hannover, Northeim'daki Goettingen Üniversitesine bağlı olarak, özel bir Güç alanı Fiziği Araştırma Enstitüsü kuruldu.

Heim, daha 1950'lerin başında, Stuttgart'ta verdiği halka açık ilk konferansında, elektrik'ten çekim'e geçişte bir 'aracı' olarak faaliyet gösteren bir *'geçiş alanı'* nı kapsayan ve karşıt-çekim'le ilgili olumlu bir ipucundan bahsetmişti. Heim, aynı tarihlerde, Avusturya, Innsbruck'da yapılan İkinci Uluslararası Astronotik Kongresi'nde uzay uçuşu için, *'alan sevki'* teorisini açıkladı. Ne yazık ki, bilim adamları Heim'ı ciddiye almadılar.

Karşılaştığı ilgisizlik ve hattâ alaylar karşısında, Heim, bundan böyle susmaya karar verdi. Yeni teorisinin tüm ayrıntılarının, en ufak bir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde, laboratuvar donelerince kanıtlanmasını bekleyecekti. İşte, o zamandan beridir, Heim'ın araştırmasının sonuçlarına resmî açıklamalarda hiç rastlanılmaz olmuş, sadece, Avrupa, Kuzey ve Güney Amerika gazetelerinde, zaman zaman, bu araştırmaya ilişkin, esrarengiz mahiyette olan ve yetersiz bilgileri kapsayan atıflar çıkmıştır.

Heim'ın çalışmalarına dikkati çeken ilk önemli kişi, ünlü Amerikalı UFO araştırıcısı Binbaşı Donald E. Keyhoe olmuştur. Keyhoe, *«Uçan Dairelerin Sırrını Biliyorum»* («I Know the Secret of the Flying Saucers,» *TRUE*, January 1965) adlı yazısında, bu konuda şunları söylüyordu:

«Heim'ın söyledikleri doğru olduğu takdirde, genellikle esrarengiz 'uçan daireler'e atfedilen ilginç özelliklerin, fizik ve mühendislik sahalarında geçerli hususlar haline gelmesi gerekir.»

Keyhoe, Heim'ın araştırmalarıyla ilgili olarak resmî çevrelerden bir ses çıkmayışını, şu şekilde yorumluyordu :

«Heim'ın, 'alan indükleyicileri' kullanan gerçek bir karşıt-çekim aracını amaç edinen çalışması, anlaşıldığına göre, Alman güvenlik yetkililerince resmen gizli tutulmaktadır. Heim, formülünün çözümünü açıklamayı reddetmiştir...»

Keyhoe, ayrıca, Heim'ın karşılaştığı muhalefetin nedenini imâ edici cümleler de kullanmıştır:

«Heim'ın buluşu, karşıt-çekim araştırmacılarının, yeni bilimsel yasalar keşfedebileceklerini ve çalışmalarının eski teorileri geçersiz kılabileceğini göstermektedir. Bazı bilim adamları, daha şimdiden, Einstein'ın ünlü 'Genel Rölativite Teorisi'nin tamamiyle yanlış olduğunun ortaya çıkabileceğini söylemektedirler (7).»

Heim, Ocak 1976'da Rho Sigma'ya gönderdiği bir mektupta, şu açıklamayı yapmıştır:

«... Gravitasyon fiziği alanında çalışmış olduğum doğrudur... Bana öyle geliyor ki, bunun yayımlanması gerçekten gereklidir. Ancak, benim tek başıma, böyle bir çalışmayı, Batı Almanya'daki mevcut 'bilim müessesesi' ni atlayarak yayımlamam imkânsız gibi görünmektedir. Bu hedefe ulaşmayı başarabildiğim takdirde, size bilgi vereceğim.» (imza) Heim.

Bugün, Heim'ın çalışmaları hakkında elimizde şu bilgiler vardır:

Heim, Einstein'ın yaşamı boyunca bir türlü oluşturamadığı bir 'madde ve gravitasyon'un birleşik kuantum alan teorisi'ne varmıştır. Bu alan, şu hususları içermektedir:

a—) Bir *'çekim girdabı'* fenomeninin mevcudiyeti.

b—) Heim'ın *'Kontrabarik Etki'* dediği olguya dayalı olan *'etkili ivme alanları'* vasıtasıyla bir 'sevk metodu'.

c—) 'Çekim dalgaları'nın neşredilmesi, ki bunun sonucunda elektromanyetik ve elektrik alanlar indüklenmektedir.

d—) Elektromanyetik enerjileri gravitasyon güç alanları'na dönüştürecek olan aracın, geniş yüzeyli olması gerekir (örneğin, 'disk' biçimi gibi).

Kısacası, Heim'ın teorisi, yıllardır UFO fenomeni ile ilgili olarak gözlemlenmiş olan etkilerin hepsini açıklamaktadır.

Heim'ın araştırmasını yakından inceleme olanağı bulmuş olan bir Alman fizikçisi, şunları söylemektedir:

«Heim'ın formülü, elementer partiküllerin kütlesi ve rezonansları'nın yanısıra, değerleri kesin olarak belirtilen yaşam süreleri için de tek tutarlı formüldür... Heim'ın teorisi, elektromanyetik ve çekim alanları arasındaki karşılıklı faaliyetle ilgili yeni sonuçların laboratuvarda denenmesini mümkün kılmaktadır. 'Kontrabarik Etki', çekim dalgalarının üretimini imkân dahiline sokmaktadır.»

Denildiğine göre, hâlen, Heim'ın araştırmasının resmî kanallarca yayımlanması için çalışmalar yapılmaktadır.

c — İsviçreli Mühendis E. C. ve Ufo Tasarıları

Aşağıdaki yazı 3 Mart 1950 tarihli *Cumhuriyet* Gazetesi'nde yer almıştır :

Uçan daireler, Amerikan hükümetini düşündürmüş ve işin incelenmesi resmî bir komisyona havale edilmişti. Fakat komisyon raporu da meseleyi aydınlatmaya yaramamış, sadece söylentileri biraraya toplamakla kalmıştır.

Yalnız, bugün İsviçreli bir mühendis bu meseleyi yeniden ve daha ciddî bir şekilde ortaya atmış bulunuyor. Bu mühendis, E. C. imzasıyla yazdığı bir makalede 'uçan daireler'in bir hayâl ürünü olmadığını, bu işin bilim âleminde iyi bir konu oluşturduğunu bize ilk defa bildiriyor ve şöyle diyor.

«Gazeteler uçan dairelerden bahsettikleri zaman, yeni bir uçma kuvveti üzerinde çoktan incelemeler yapılıyordu, fakat yenilmesi gereken daha birçok zorluklar bulunuyordu.»

Sözkonusu olan incelemelere şöyle girilmişti:

Bugünkü uçma vasıtası (uçak) bir mermi şeklindedir ve havayı kurşun gibi yararak gider. Bunun yerine daire şeklinde ve döne döne giden bir uçucu vasıta yapılsa acaba ne sonuç elde edilir? Bu düşünceden hareket edilerek önce bir metre çapında ve daire şeklinde bir alet yapıldı, buna zayıf bir motor takılarak deneme yapıldı. İlk deneme çok başarılı oldu. Uçan daire havada durduğu gibi, yükselmeye başlamıştı. Yapılan hesap-

lardan, üç metre çapındaki bir aletle üç kişiyi orta bir hızla taşımanın mümkün olabileceği anlaşılıyordu.

İsviçreli mühendisin verdiği bilgilerden anlaşıldığına göre, yeni uçucu kuvveti, eskisiyle karşılaştırırsak şu benzetmeyi yapabiliriz: Elimize sivri bir taş alıp atarsak, bu taş havada bir mermi gibi, dümdüz gider. Bunun yerine bir tabak fırlatacak olursak tabağın döne döne gittiğini görürüz.

İşte uçak ile uçan daire arasındaki şekil farkı bundan ibarettir. Fakat bu farkın fizik ve mekanik bakımından önemini düşünecek olursak havacıların bunu şimdiye kadar neden akıl edemediklerine şaşmamak mümkün değildir.

Gerçekten, havada döne döne gidecek bir uçma vasıtası, havayı delerek gidecek bir uçucu kuvvete bir çok bakımdan üstündür. Özellikle, daire şeklindeki bir cismin havaya karşı direncinin de, çeşitli kuvvetler karşısındaki sağlamlığının da diğer herhangi şekildeki cisimlere oranla pek fazla olduğu fizikteki bilinen kanunlardan biridir.

Mühendis E. C.'nin verdiği bilgiye göre, uçan daire bir bakıma bugünkü helikopterlere benzeyecektir. Fakat helikopterde dönen yalnız kanat-pervanedir. Bu kanat-pervane helikopteri havada tuttuğu gibi onun havada ilerlemesini ve yükselip alçalmasını da sağlar. Uçan dairede ise, dönen, uçağın bütün makine aksamıdır. Yolcuların oturacağı kısım, bu dairenin altında bulunacaktır.

Uçan dairenin helikoptere benzeyen diğer bir tarafı, uçaktan farklı olarak, dikey bir şekilde alçalıp yükselebilmesidir. Bu suretle geleceğin uçakları dar bir alandan havalanıp gene dar bir alana konabilmek imkânına sahip bulunacaktır. Uçan dairenin bir özelliği de, gene uçaktan farklı olarak, havada istediği kadar aynı noktada kalabilmesidir.

Uçan daire ile helikopter arasındaki farklardan biri de şudur:

Helikopterde havadan yere doğru bir itici kuvvet meydana gelmekte ve bu, sürati kesmektedir. Uçan dairede ise böyle bir aksi kuvvet yoktur. Uçan dairenin uçağa oranla çok daha güzel bir uçma vasıtası olacağı muhakkaktır. Çünkü, yukarıda da işaret ettiğimiz gibi yolcuların bulunacağı kısım makine kısmından tamamiyle ayrı olacak ve *tabağın* altına bağlanacaktır. Şüphesiz bu kısmın tabakla beraber dönmemesi sağlanacak, yukarıdaki makine kısmı döne döne giderken yolcular düz bir istikamette gideceklerdir.

Yolcuların bulunduğu kısmın tek başına oluşu, oraya dört bir tarafı, hattâ zemini camla yahut şeffaf bir madde ile kaplı bir salon şekli verilmesini mümkün kılacaktır. Bu suretle yolcular manzarayı bütün genişliği ile seyredebilecekler ve kendilerini âdeta havada uçar gibi hissedeceklerdir.

Gene yapılan hesaplara göre, ilk uçan daireler 8-10 kişi taşıyabilecek büyüklükte olacaktır. Fakat, bu usûl ilerleyip daha muazzam kuvvet sağlayan makineler yapıldığı zaman çok daha büyük 'dairelerin' inşâ edileceği şüphesizdir. Uçan dairelerin uçak ve helikopterlere oranla sesi de az olacak, gerek yolcular, gerek aşağıdakiler hemen hemen hiç gürültü işitmeyeceklerdir.

Mühendis E. C. sözlerini şöyle bitirmektedir:

«Yolcuların ayrı bir kısımda bulunmasıyla 'ölü sıklet' oluşturacağına göre bu geminin uçaktan en aşağı dört, beş misli üstünlüğü bulunacağını kabûl etmek lâzımdır. Bu tabak şekilli uçaklar en az masrafla elde edilen en dayanıklı ve en hafif bir uçuş vasıtası olacaktır. Uçan daireler şimdiye kadar icat edilmemişse, icadı düşünülecek ilk şey olarak kabûl edilmelidir.»

d — Pasteur Enstitüsü'nde, Anti-Gravitasyon Denemeleri

Günümüzde, Paris'teki Pasteur Enstitüsü Profesörlerinden Prudhomme, ultrason kuvveti ile mantar bilyalarının ağırlığını yok ederek, onları havaya kaldırabilmektedir.

1958 yılında Amerikalı fizikçi Hooper, bu konuda denemeler yapmış, bir manyetik alan içinde bir ferrit halkayı dakikada 15 000 devirlik bir hızla döndürmek suretiyle ağırlığından kurtarmış ve yerden havaya kaldırmıştır.

e — Polonya'da, Bir Anti-Gravitasyon Deneyimi

Yıllar önce, Polonya'da bir laboratuvarda Dr. Kowski ve mühendis Frost, çekim'in yok edilişini uygulama ile gösterdiler. Sabit dalgaboylarının, bir kuvars-rezanatörün üzerine uygulanmasıyla 25 kg.'lık bir ağırlığın levitasyonunu gerçekleştirdiler. Net görünümlü bir kuvars kristali bulanmış ve boyutları genişlemiştir. Bu kristal artık bir daha netleşmediği gibi, genişlemiş hâlini de korumuştur. Anlaşıldığına göre, elektronlar molekül sargısından dışarı çıkıp geri dönmemişler ve böylece kristalin bütün yapısı da değişmiştir. Net görünümlü deki kuvars kristalin saydamlığını kaybetmesi, kristalin genişlemesi ile açıklanmıştır. 5,2 mm. uzunluğunda ve 1,5 mm. genişliğinde olan bu kuvars kristal, 10 cm'ye kadar genişlemesine karşın ilk şeklini aynen korumuştur.

3. BÖLÜM

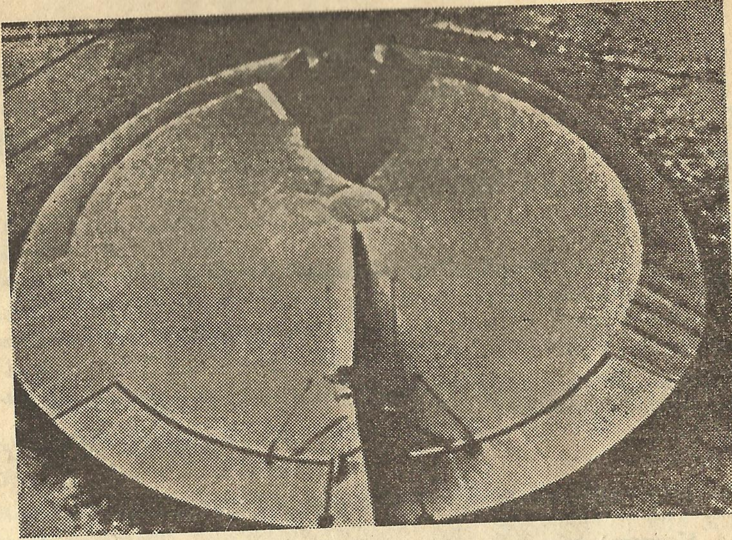
DÜNYA DEVLETLERİ VE UÇAN DAİRELERİ

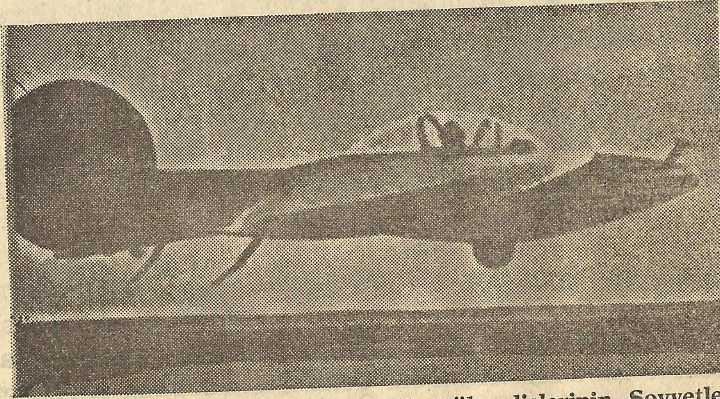
«Karşıt-çekim'in gerçeklerinin halktan saklanmasında oldukça belirgin olan iki husus vardır. Bunlardan biri, Sovyetler'in de Amerika kadar karşıt-çekim hakkında bilgi sahibi olduğudur. Diğeri ise, karşıt-çekimin herkes tarafından kullanılabilmesi için, bir toplam kredi sistemiyle çalışan tek bir dünya hükümeti'nin bulunması zorunluluğudur. Ekonomik açıdan, bir para sistemine sahip olmak ve aynı zamanda halkın da karşıt-çekim'den yararlanması olanaksızdır.»

George van Tassel

a — Sovyetler Birliği'nde, Ufo Yapım Çalışmaları

Sovyetlerde yayımlanan *Teknoloji ve Gençlik* dergisinin 1964 tarihli bir sayısında, M. Suchanov'un, *'Beşer, Çekimi Altediyor'* başlıklı bir yazısı çıkmıştı. Aynı derginin kapağında, bu yazıyla ilgili olarak, disk biçimindeki bir uçan aracı gösteren bir çizim görülüyordu. Ne varki, bu devasa disk, önünden ve arkasından çıkan klasik tipteki uçak gövdesiyle birlikte, jetlerle sevkedilen bir araçtan ibaretti. Derginin içinde yer alan fotoğraflar da, disk biçimindeki bir sözde karşıt-çekim aracına aitti. Halbuki, bu araçlar, görüldüğü kadarıyla, klasik türden uçak kanatlarının atmosferi yarması sayesinde havalanabiliyordu. Çekimi altedebilen herhangi bir aracın, bu fotoğraflarda görülen *'sevkedici yüzeyler'*e ihtiyacı olmayacaktı. Bu ilginç araç ile klasik bir uçak arasındaki tek fark ise, dairevî ya da disk biçimindeki kanatlarıydı. Ancak, bu tip uçaklar Amerika'da 1942 yılında denenmiş ve o zamanlar yeni çıkan jetler ile türbinli pervanelerin dairevî kanatlı uçakları geçersiz kılmalarından ötürü, üretime geçemeden bir kenara bırakılmışlardı.

Resim—4 : Amerikan aerodinamik mühendislerinin, Sovyetler'-in gizli karşıt-çekim aracı olarak tanımladıkları Sovyet yapımı uçan dairenin üstten ve yandan görünüşü.

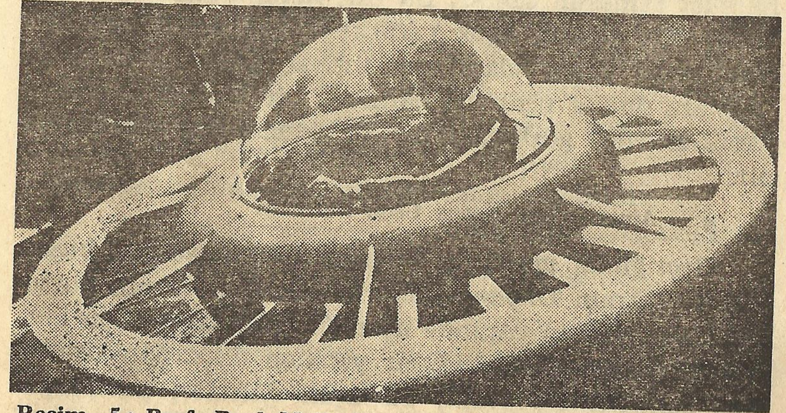
Sözkonusu yazıda, daha yeni türden *karşıt-çekim* araçlarının gerçekte mevcût olduğu, fakat gizli tutulmalarından ötürü bunlarla ilgili enformasyonun verilemediği imâ ediliyordu.

Yazının en ilgi çekici kısmında ise, bir karşıt-çekim aracının, kendi gravitasyonel alanı ile cezbettiği bir hava yastığından ve bu hava yastığının belirli hızlarda ve şartlar altında nasıl tepki göstereceğinden söz edilmekteydi.

b — Amerika'nın, Prototip Uçan Daireleri

Amerikan Hükümeti, uzay araçları alanında devrim yaratabilecek mahiyette bir araç üzerinde çalışmaktadır: M2-F2. Bir mercimek (daha doğrusu, kenarları yuvarlaklaştırılmış kesik koni) biçimindeki bu araç, cisimlerin aerodinamik denge prensiplerine göre düzenlenmiş olup, kanatları bulunmamaktadır. Deneme uçuşlarında, aracın 15 000 m. yükseklikte saatte 720 km. hızla uçabilen bir B-52 bombardıman uçağından salıverileceği sanılmaktadır. Bu deneme uçuşundan, bir pilot tarafından sürülecek olan bu uçan daire dört dakikalık bir kaymadan sonra yere konmayı deneyecek.

Kaliforniya Üniversitesi profesörlerinden Paul Moller de dikey havalanan ve hızı saatte 160 km.'ye ula-

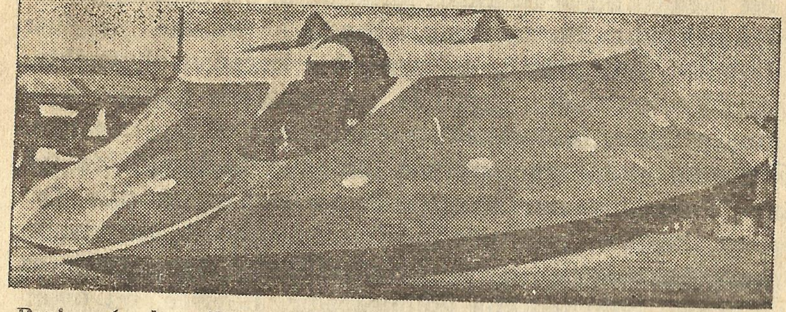
Resim—5 : Prof. Paul Moller'ın gerçekleştirdiği tek kişilik uçan daire.

şan bir uçan daire yaptı. Bir öğrenci grubu ile birlikte birkaç yıldan beri bu aracın yapımıyla uğraşıyordu. 15 HP'lik 4 motordan oluşan bir sevketme sistemi ile donatılmış bu araç, yaklaşık olarak 400.000 TL'ye satılabilecek. Görüldüğü gibi, bu iki prototip, hareketsiz bir durumdayken birkaç saniyede 20 000 km.'lik hızlara ulaşan UFOlar'ın ivmelerine eş ivmelere erişmenin çok uzağında bulunmaktadırlar. Ayrıca, bu yüksek ivme, yerçekimi gözönünde bulundurulursa, bir dünya insanının dayanabileceği bir ivme olamazdı.

Amerikan Hava Kuvvetleri, hâlen, *'Kontrol Şekilli Araç'* (CCV: Control Configured Vehicle) adıyla anılan türden bir F-16 araştırma-savaş uçağının deneme uçuşlarını yapmaktadır. Yükseltici ve dümen kontrol değişimleri, mekanik kablolar ve hidrolik hatlarla değil de, elektronik olarak sağlanmaktadır. Pilot kabininin altına yerleştirilmiş olan iki kanat, jetin, yan yatmaksızın yanlara doğru uçmasını, ayrıca, alçalma ve yükselme açısını değiştirmeksizin yukarıya ya da aşağıya doğru hareket etmesini sağlar. Bu tür, kompüterlerle desteklenen CCV jetleri, uçuş kararlılığı için, geleneksel türden, geniş yüzey alanlarına ihtiyaç göstermeyecektir. 'Yanlara doğru' uçabilen herhangi bir Mach-2 uçağının, yanıltıcı 'UFO gözlemleri'ne yol açması çok muhtemeldir.

c — Amerika'nın, Casus Uçan Daireleri

Geçtiğimiz günlerde Atlantik Okyanusu'nda başlayan NATO'nun *'Okyanus Safarisi'* manevralarının Portekiz karasuları üstünde uçan daireler tarafından gözlendiği haberleriyle, UFO'lar yeniden dikkatleri üzerlerine çektiler. Ne varki, bu uçan daireler, esrarengiz uçan dairelerden oldukça farklı: İnsan elinden çıkma ve elle tutulur, gözle görülür nitelikte. Yapılan araştır-

Resim—6: Amerikan Hava Kuvvetleri'nin, NATO ve Sovyetler Birliğinin manevralarını izlemede kullandığı, 'casus uçan daire' olarak tanımlanan araç.

malar, aralarında gazetecilerin de bulunduğu pek çok İspanyol'un farkettiği bu uçan dairelerin, birer Amerikan yapısı olduklarını ve görevlerinin NATO ile Sovyetler Birliği'nin manevralarını gözlemek olduğunu ortaya çıkardı [16].

Amerikan Hava Kuvvetleri'ne bağlı olan ve Santa Monica ile Vandanberg bölgesinde üstlenmiş bulunan bu uçan dairelerin 3 m. uzunluğunda, 1 m. genişliğinde olduğu, yüksek frekanslı radyo anteni ve karşıt casusları saptamaya yarayan kızıl ötesi ışınlarla aralıksız çalışan radar sistemleriyle teçhiz edilmiş olduğu belirtiliyor. Amerikan uçan dairelerinin en büyük özelliği, belirtildiğine göre, tümüyle otomatik çalışması ve rakibinin yanına yaklaşarak onu anında imha etmesidir.

(Hürriyet... 13-12-1977).

d — Yerçekimine Bağlı ve Ağırlığı Nötr Olan Obje

Wisconsin, New Richmond'da, otomobilinde giderken gümüşi bir disk gören ve onu izlemek için otomobilini durduran bir kişi, bu objenin Minnesota Devlet Fuarı'nda gördüğü, helyumla şişirilmiş bir oyuncak uçan daireyi andırdığını belirtmiştir. Adına *Fantastik Uçucu-*

lar denilen bu oyuncaklar, Minnesota, St. Paul'da pazarlanmaktadır. Bu oyuncak, altında kartondan bir disk bulunan, kutupları yassılaşmış bir küreden oluşmaktadır. Karton diskin üzerinde, kenarlarında delikler açılmış etiketler bulunmakta; etiketleri delik yerlerinden koparıp çıkarmak suretiyle, balonun herhangi bir ipe bağlı olmadan arada asılı kalması sağlanmaktadır. Dahası, kürenin yapımında kullanılan plastik maddenin, kauçuğa nazaran, helyum moleküllerine karşı daha az geçirgen olduğu iddia edilmektedir. Böylece, bu oyuncak uçan daireler, 8 - 12 saatte sönmeyip, denildiğine göre, kullanan kişinin etiketleri sökmesi halinde, 2-3 hafta süreyle havada asılı kalabilmektedir. Ayrıca, kürenin altındaki karton ağırlık, alışılagelmiş balonlarda görülmeyen bir şekilde, uçan daire'yi yatay bir pozisyonda tutmaktadır.

Araştırmacı Brad Ayres, New Richmondlu tanığa şişirilmiş bir nümûne gösterdiğinde, tanık, bu oyuncağın gördüğü objeninkine benzeyen bir şekli olduğunu ve uçuş tarzının da objeninkini andırdığını söylemiştir. Yine de, oyuncak uçan daire'nin daha küçük göründüğünü, hareketlerinin yeterince âhenkli olmadığını, üst kımının tam bir kubbe biçimi göstermediğini ve kendisine o objeymiş gibi gelmediğini belirtmiştir.

e — Türk Mühendisi S. Algan ve Uçan Daire Tasarısı

Beş yıl New York'ta, bir yıl da Kanada'da kaldıktan sonra Türkiye'ye dönen Yüksek Makine Mühendisi Sabahattin Algan, akılları durduracak bir iddia ortaya atıyor : *«Artık, benzin ve elektriğe ihtiyaç duyulmayacak. Arabalar, uçaklar ve de her şey benim buluşumla çalışacak, petrol bunalımı sona erecek,»* diyor ve sözlerini şöyle sürdürüyor :

«Kanada'da 24-7-1975 tarihinde patenti yapılan karşıt-yerçekimi ile çalışan yeni tip bir motor, bundan böyle benzin ve elektrik enerjisi ile çalışan bütün makinelerin yerini alacaktır. Bu motor ile otomobil, uçak, gemi ve uzay roketleri, sonsuz denebilecek bir zaman içinde herhangi bir yakıta ihtiyaç göstermeden istenilen gücü verebilecek şekilde kullanılabilecektir. Böylece dünyadaki enerji problemi de artık tamamen çözülmüş ve insanlığın mutluluğu için büyük bir adım atılmış olacaktır.» (Günaydın... 1-9-1975)

f — Howard Menger'ın, Serbest Enerji Motoru

Geçmiş çağlarda bir çok halklar, uzaylılar tarafından verilen bilgilerle yapılmış ve pek çok değişik yöntem ve itici güçlerle hareket eden UFO'lar kullanmaktaydılar. Günümüzde de, özel bazı araştırma gruplarına uçan dairelerin yapımı için gerekli bilgi ve araçlar verilmiştir ve onlar görevlerinde bunu kullanmaktadırlar. Aşağıda bazı model uçan dairelerin uçmalarını sağlayan bir serbest enerji motorunu, uzaylıların telepatik olarak verdikleri bilgi ve uyarılarla Howard Menger'ın [17] nasıl yaptığını okuyacaksınız.

«Dükkânı kapatmaya hazırlanırken, ani ve kuvvetli bir uyarı aldım. Dükkânda kalmalıydım. Sonra yarı otomatik, ağaç parçaları ve başka maddeler toplamaya ve bir şeyler yapmaya başladım. Nasıl bir şeydi bilmiyorum. Yönetilip, yöneltildiğim hissine kapıldım. Sanki önümde plânlar varmış gibi çalışıyor ve tamamlamam gereken hareketleri tamamen biliyordum.

«Topladığım maddeleri tezgâhın üzerine yerleştirdim. Kalın ağaçtan bir kaidenin ortasına, kalınlığının yarısı kadar bir delik açtım. Bu deliğe bir kömür çubuğu yerleştirdim. Sonra aynı çapta bir çivi aldım ve çok ince bir bakır teli elli defa üzerine sardım. Böyle-

ce, helezonî bir tel elde ettim. Uçları düz olan telin uzunluğu 2,5-3 metre kadardı. Uçlardan herbirine diğer iki bağlantıyı lehimledim, tellerin ikisi küçük bir elektrik lambası piline bağlandı. Tellerden birkaç tanesini ağaç kaideyi montaj durumunda tutmak için tesbit ettim. Sonra gayet büyük bir pilden küçük bakır elektodu çıkardım ve onu 25 cm. çapında, kömür çubuğunun tepesinde dengede duran alüminyumdan yapılmış bir diskin tam merkezine yapıştırdım. Diskten dışarı birkaç mm. uzunluğunda dört telin çıktığını hatırlıyorum. Bir haç şeklindeydiler.

«Neticede, montajın alt kısmına görünüşte akımı tamamlayan iki bağlantı yaptım. Derhal diskin üzerinde mavimsi bir ışık dolaştı. Disk şaşkın bakışlarımın arasında zeminden yukarıya yükseldi, benim ince alüminyum, tavanı aştı, damın tepesine şiddetle çarptı ve tavanda açılmış bulunan delikten tekrar aşağıya indi. Alüminyum ağırlığından dolayı ağır bir şekilde ezildi ve artık kullanılmayacak bir duruma geldi.»

g — Uzaylı Albay Avalon'dan: Dünya Uçan Daireleri

(Tuella) S— (...) Amerika'nın ve ayrıca İngiltere ile Sovyetler'in uçan daire inşa etme ve sahip olmalarıyla ilgili faaliyetlerini bize anlatmanıza izin var mıdır acaba?

(Alb. Avalon) C — «Tabii. Amerikan, İngiliz, Sovyet ve diğer ülkelerin uçan dairelerinin farkındayız. Bu uçan daireler, fizikî maddeden yapılmış olup, gözle görülür niteliktedirler. Bunlar, Göksel Güçler'in UFOları'na hiç benzemezler. Jesus-Sananda ([18]) ile, Yükselmiş Üstadlar'ın içlerinde Toplantı yaptıkları türden Büyük Anagemiler, sessizce ve göze görünmeksizin, manyetik bir güç-alanı'ndan gelen bir kuvvet ısını üzerinde seyreden 'etherik araçlar'dır. Dünya uluslarının yarattıkları uçan daireler; uçağın, değişik bir tarzda biçimlendirilmiş, değişik bir tarzda sevkedilen, farklı bir materyalden inşa edilmiş bir çeşitlemesinden ibaret olup, her halükârda, 'fizikî' mahiyettedirler. Uzay Federasyonu'nun uzay gemileri çeşitli Takımyıldızlar'ın bilimsel seviye ve süreçlerine bağlı olarak, farklılıklar gösterir. Fakat, bizim gemilerimiz de farklıdır. Etherik seviye ile fizik seviye arasındaki bir noktada yer alan bazıları ise, dördüncü boyuta ait tezahürlerdir. Biz de manyetik Işık şeritleri üzerinden seyrederiz. Sık sık, yolumuzdan hatırı sayılır derecede ayrılarak, bize güç veren bu enerji patikalarına gireriz. Bir dünya uçağının sesini taklit etmek suretiyle mevcûdiyetimizi kamufle etmeyi arzulamadığımız takdirde, bu sessiz bir işlemdir. Normal olarak, UFOlarımız'ın hareketiyle ilgili tek gürültü, havalanış sırasındaki 'vızıldama sesi'dir.»

S — Amerika'nın Ay'da üsleri var mıdır?

C — «Amerika'nın hiç yoktur. Fakat, Sovyetler Ay'ın çoğu kısmını, iniş platformları ve üsler vasıtasıyla kontrolü altında tutmaktadır. Amerika'nın Uçan Daireleri vardır ama, bunlar Ay'da üstlenmiş değillerdir. Bu Amerikan Uçan Daireleri, dünyanın üzerindeki gizli alanlarda üstlenmiş olup, hepsi birden, bilgisayarlar aracılığıyla, ...'deki (bu yerin adı Tuella tarafından sansür edilmiştir) tek bir kaynağa bağlıdırlar.»

D İ P N O T L A R

(1) Bkz: **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**, kitap-2 ... Böl: 1/a
(2) Bkz: **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**, kitap-2 ... Böl: 1/b
(3) Bkz: **KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI**, kitap-59 ... Böl: 7/f
(4) **Endüvi:** Bir elektrik motorunun, indükleme yoluyla elektromotor kuvvet yaratılan ve sonuç olarak elektrik akımlarının doğmasına yol açan kısmı.
(5) Bkz: **LEVİTASYON**, kitap-21

(6) **Uzaylı pilot Alan:** «Bizim araçlarımızın içinde bulunan insanların, kalkış sırasında oluşan yüksek ivme'den etkilenmemeleri, araca hız veren gravitasyon alanı niteliğindeki bir güç'ten ötürüdür. Bu güç, sadece aracın atomlarını etkilemekle kalmayıp, içinde bulunan Ufonot ve yolcuları da aynı derecede etkisi altında tutar. Sizin uçaklarınızda durum tamamiyle farklıdır. Çünkü, ancak, jet ve pervanelerin yardımıyla, aracınızın bir tarafında bir itme gücü elde etmektesiniz. Bu lokal itme, aracınıza bir hız sağlamaktadır, fakat içindeki insanlara değil. İçindeki insanlar, altlarındaki koltuk hareket ettiği için, dolaylı bir yoldan hareket kazanırlar. Dolayısıyla siz bir hız hissetmektesiniz. Bizim yegâne ivme limitimiz, kullandığımız alanın limitidir.»

(7) 28 Ağustos 1970 tarihinde, iki İngiliz bilim adamı, öyle bir manyetik alan keşfettiklerini açıkladılar ki; bu alanın yalnızca karakteristikleri, Einstein'ın yanlış olduğunu ortaya çıkaracaktı. İki İngiliz'in gözlemlerine göre bu elektromanyetik alanın içindeki parçacıklar ışıktan iki kat hızla hareket ediyorlardı.

(8) **Üçüncü Hareket Yasası:** Bir yere bir kuvvet uygulandığı zaman, bu kuvvet kendisine tamamen eşit, ama ters yönde bir kuvvetle dengelenir.

(9) Bkz: **ÖNCÜ-UFO GENEL YAPILARI,** kitap-25 ... Böl: 2/a

(10) Bkz: **UFO BİLİMSEL KURAMLARI,** kitap-2 ... Böl: 1/e

(11) Bkz: **UFO BİLİMSEL KURAMLARI,** kitap-2 ... Böl: 4/e

(12) **Oscillator:** Kendine özgü bir titreşim sayısında titreşim yapan nesne.

(13) **Accelerator:** Temel tanecikleri ya da çekirdekleri, yüksek enerjilere ulaştırıncaya kadar hızlandırmaya yarayan aygıt.

(14) **Gyroscope:** Atalet momenti büyük olduğundan, dönerken eksenini hep bir doğrultuda tutma eğiliminde olan nesne.

(15) **Flap** Airfoil: Bir uçağı havada tutmak ya da yönünü değiştirmek için kullanılan herhangi bir yüzey.

(16) İngiliz Short Brothers Şirketi'nin geliştirdiği pilotsuz bir hava aracı da bu işlevi görecektir. yani havada asılı durarak casusluk yapacaktır. Çapı 90 cm. olan bu araç, dikey olarak yükselmekte, savaş alanlarından TV resimleri göndermekte ve saatte yaklaşık 230 km. hızla 3 saat uçmaktadır.

(17) Bkz: **ÖNCÜ-UFO GENEL YAPILARI,** kitap-25 ... Böl: 1/a

(18) Bkz: **BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ,** kitap-58 ... dipnot: 45

Not: Dünya uçan daireleri için ayrıca, 46 No'lu **VİMANA UZAY ARAÇLARI** isimli yapıtımıza bakınız.

RESİM VE ŞEKİL ALTI YAZILARI

1 — Prof. Dr. Hermann Oberth, 2-4 Kasım 1960'da Wiesbaden'de yapılmış olan 4. Uluslararası UFO/IFO Kongresi'nde Amerikan OTC Araştırma Enstitüsü tarafından yapılan bir uçan daire modeli üzerinde açıklama yaparken.

2 — Uzaktan radyo ile kontrol edilen bu İngiliz yapımı uçan dairenin Bedfordshire'da uçuş denemesi yapıldı.

3 — OTC Araştırma Enstitüsü'nde gerçekleştirilen bir başka uçan daire.

4 — **'Aerodyne'** adı verilen bu Fransız yapımı uçan daire, René Couzinet tarafından yapıldı ve Paris'te sergilendi. Üst üste konulmuş ve ters yönde dönen iki diskten, ayrıca, ortada iki kişilik sabit bir kabinden oluşan bu aracı, 180 HP'lik üç motor çalıştıracaktı. 160 kg.'lık bir türboreaktör de aracın ileri doğru sevkini sağlayacaktı ve saatte 900 km. hız yapacaktı. Fakat uçuşu gerçekleşmedi.

5 — 1950'lerde Almanya'da yapılan ve elektrikle çalışan bir uçan daire modeli.

6 — 1957 Aralığı'nda, Kaliforniya'nın San Pedro sahillerinde, S. S. Ramsey adlı bir İngiliz gemisinden çekilen bu fotoğrafın, Amerikan Deniz Kuvvetleri'nin bir deneysel karşıt-çekim uçan dairesi'ne ait olduğu belirtiliyor.

7 — **'Yuvarlak-kanat'** prensibi uzun zamandan beri aeronotik mühendislerini düşündürtmektedir. Örneğin resimde görülen model, 1950'lerde Amerika'da yapıldı. 8 türboreaktör ile sevkedilmesi düşünüldü, fakat hiç bir zaman uçuşu gerçekleştirilemedi.

8 — Kaliforniya Üniversitesi'nin, 4 motosiklet motoru ile güçlendirilmiş bir diğer uçan dairesi.

9 — **P.E.P. Projesi** (Planetary Entry Parachute Project): 1967'de, NASA, gerekli gözlem-araştırma aygıtlarıyla teçhiz edilmiş bir ünitenin Mars yüzeyine indirilmesi için çalışmalar yapmıştı ve bir uçan daire şeklinde metal bir hava kabuğu inşa etmişti. Dört kez yapılan deneme uçuşlarından sonra, pahalıya mâlolacağı gerekçesiyle bu projeden vazgeçildi.

10 — P.E.P. Projesi için kullanılması düşünülen aracın bir fotoğrafı.

11 — 1959'da, Kanada-Avro Firması tarafından, Amerikan Hava Kuvvetleri için yapımı tasarlanan uçan daire.

12 — Amerikan uçan daire çalışma prensibi.

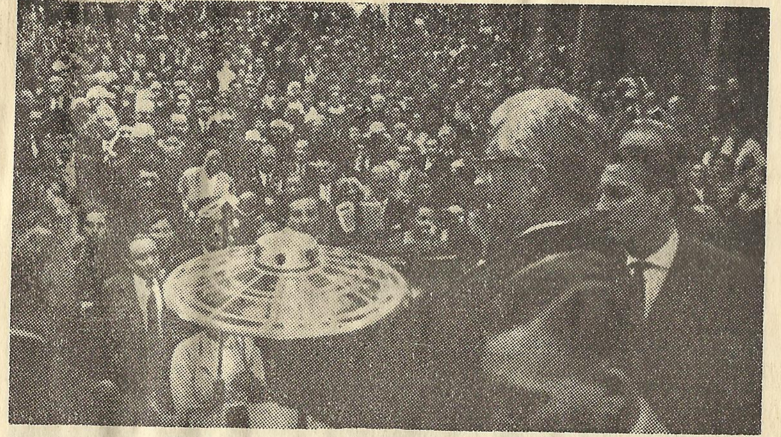
13 — 1960 yılında, Avro'nun geliştirdiği bir başka model. Yüksek hızda ve irtifada uçması tasarımlandı, hattâ astronomiye yeni alanlar açacağı söylendi, fakat hiç bir zaman çekim'i yenemedi ve ancak, yerden 1,5 m. yükselebildi. Motor: 3×1000 HP; maksimum ileri hız: 500 km/h.; irtifa: 2000 km. (olarak düşünülmüştü.)

14 — Fransa'da M. Grimaldi tarafından yaptırılan uçan daire. 280 kg. ağırlığında olan bu araç 28 HP'lik iki Volkswagen motoruyla çalışıyor. İki yatay ve iki dikey pervane, araca bir helikopter ya da uçak gibi havalanma olanağı veriyor, ayrıca karada ve denizde de gidebiliyor.

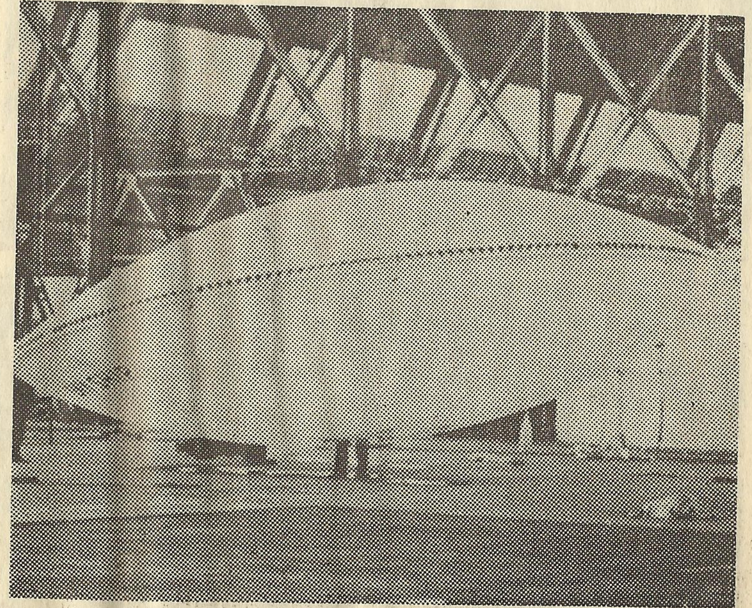
15 — Amerikada kâr amacı gütmeyen kişilerin kurdukları Amerikan Bağımsız Elektrikî Işık ve Güç Şirketleri, çeşitli araçların yanısıra bir de elektrikle işleyen uçan daire üzerinde yoğun çalışmalar yapmaktadırlar. Bu uçan daire, herhangi bir priz'e takılarak tekrar şarj edilebilmekte, herhangi bir yerden havalanarak, herhangi bir yere konabilmektedir. Günlük yaşamda kullanılmak üzere ideal bir kişisel taşıma aracı olarak nitelendirilmektedir.

16 — 14. yüzyılda yazılan ve hâlen Topkapı Müzesi'nde bulunan bir kitapta resmedilmiş ve Türkler tarafından kullanılmış olan uçan daire benzeri bir roket.

Not: Resim ve şekiller müteakip sayfalardadır.

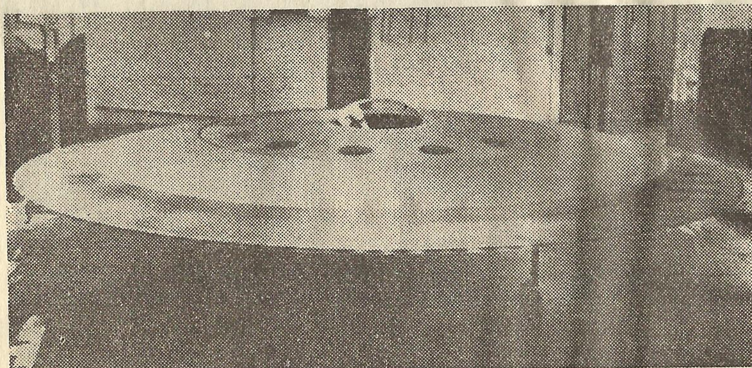
— 1 —

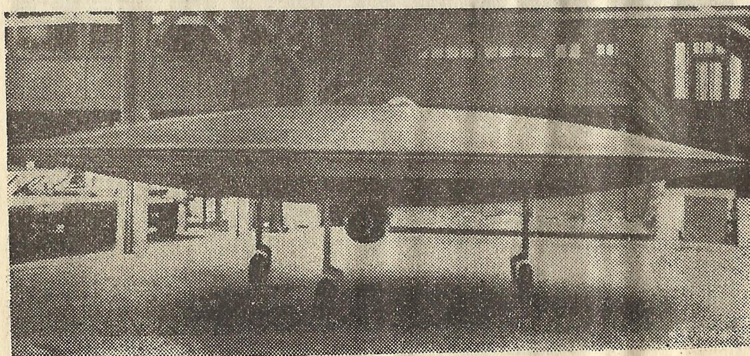

— 2 —

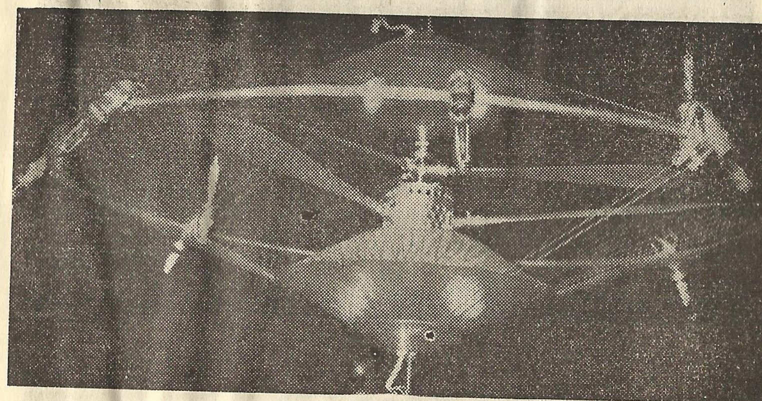

— 3 —

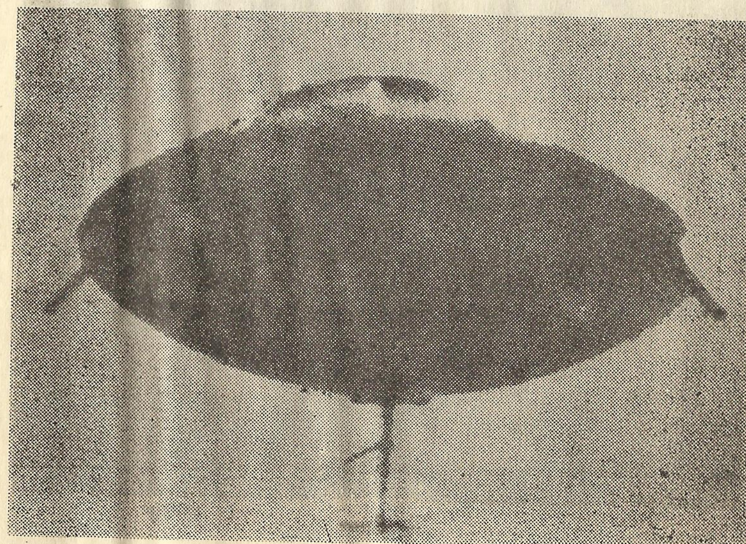

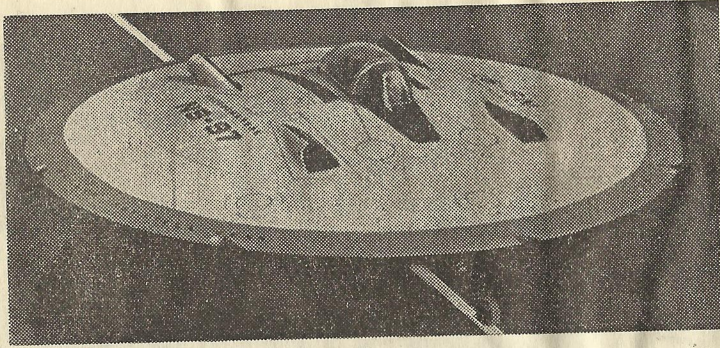
— 4 —

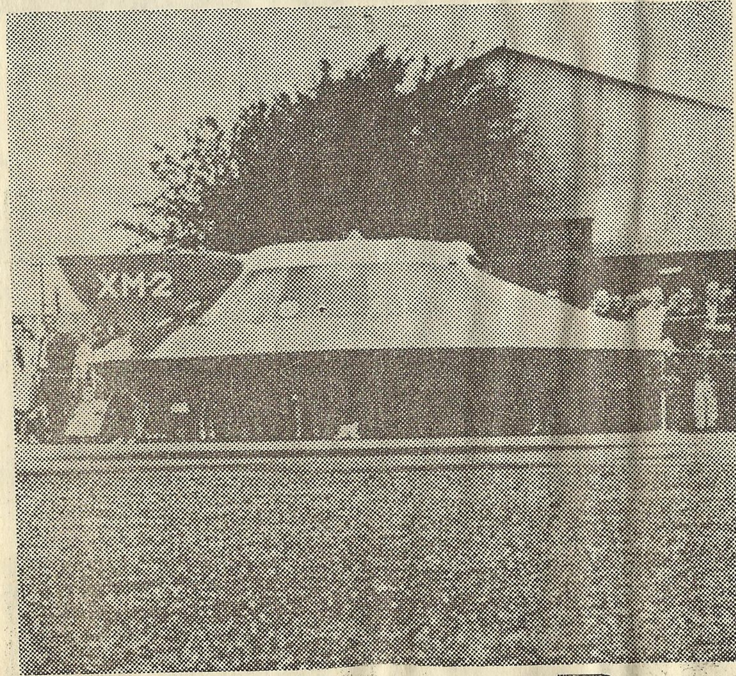
— 5 —

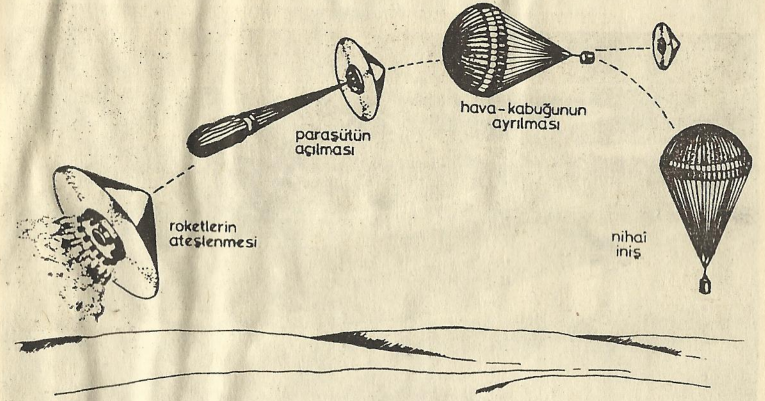
— 6 —

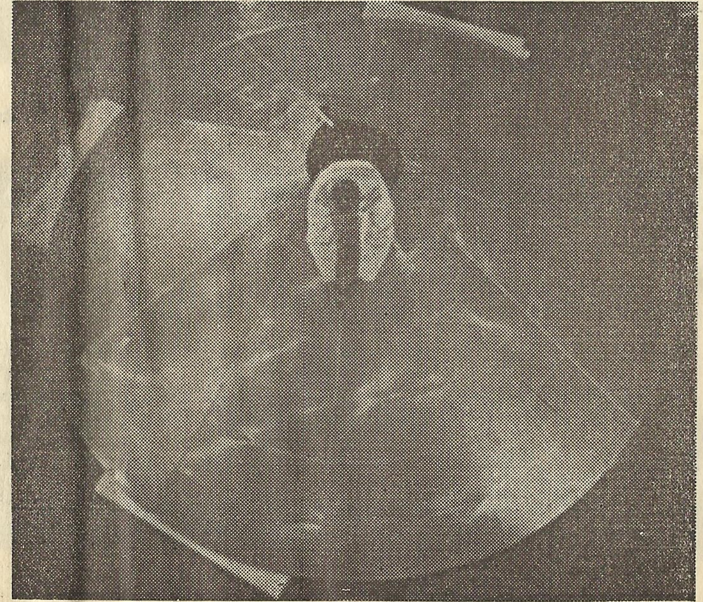
— 7 —

XM2

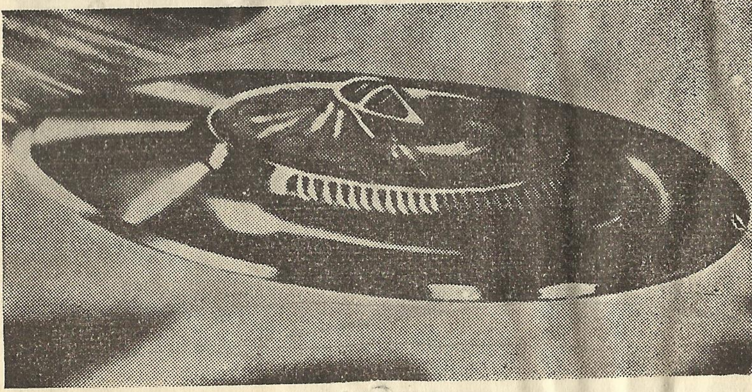
— 8 —

paraşütün
açılması
hava-kabuğunun
ayrılması
roketlerin
ateşlenmesi
nihai
iniş

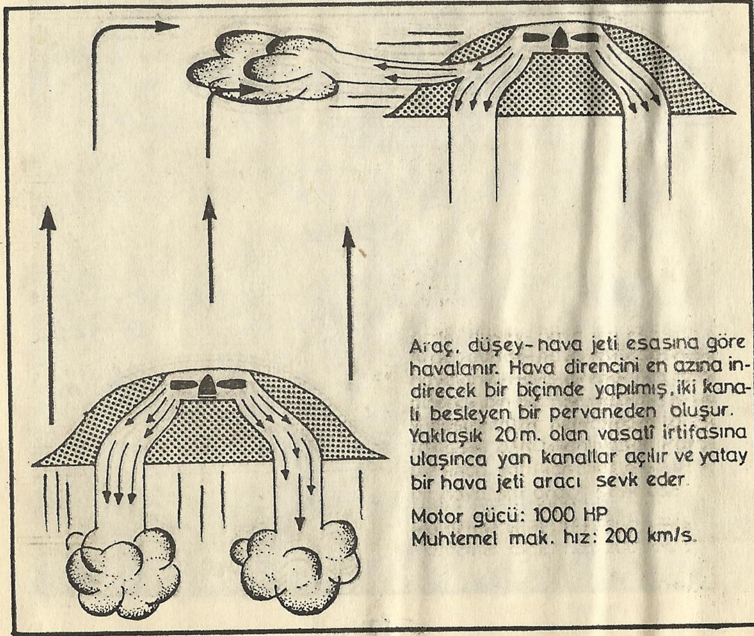
— 9 —

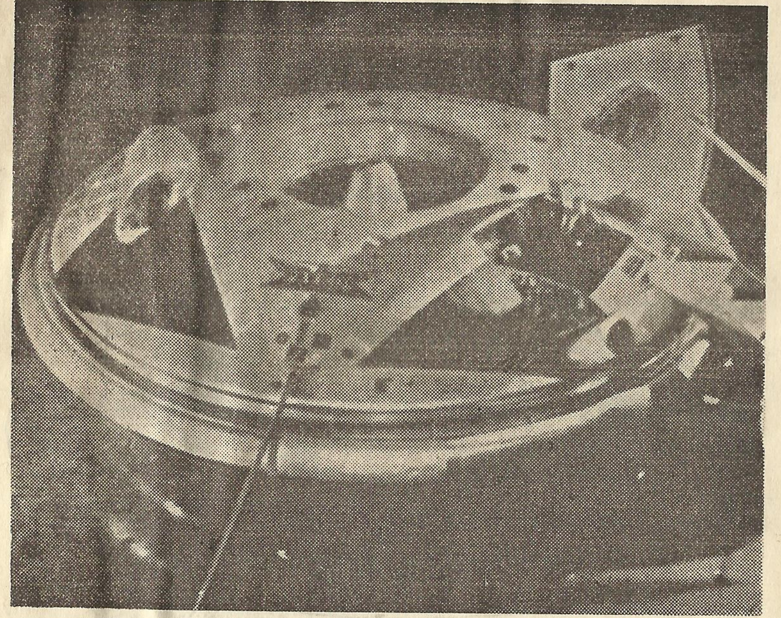
— 10 —

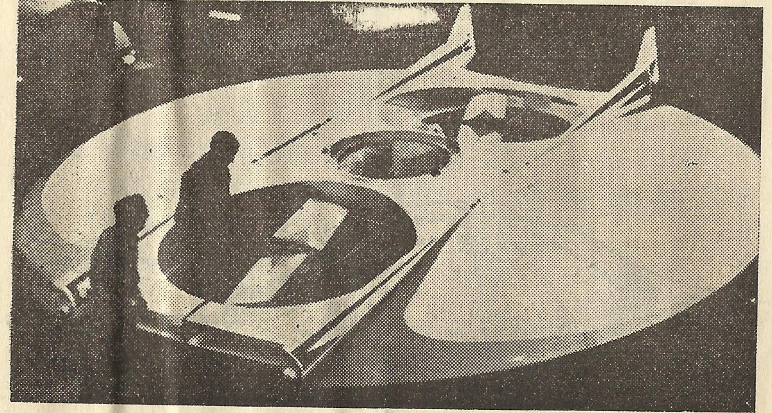
— 11 —

Araç, düşey-hava jeti esasına göre havalanır. Hava direncini en azına indirecek bir biçimde yapılmış, iki kanalı besleyen bir pervaneden oluşur. Yaklaşık 20 m. olan vasati irtifasına ulaşınca yan kanallar açılır ve yatay bir hava jeti aracı sevk eder.
Motor gücü: 1000 HP
Muhtemel mak. hız: 200 km/s.

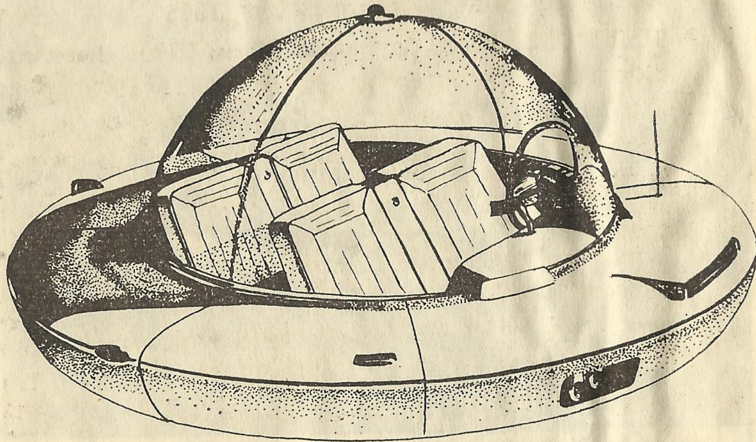
— 12 —

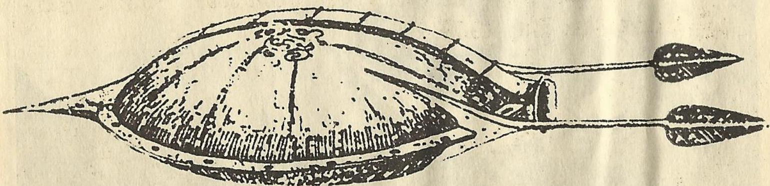
— 13 —

— 14 —

— 15 —

— 16 —

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1 — COLLYNS, Robin. *Ancient Astronaut: A Time Reversal?*, London, Sphere Books, 1978.

2 — EDWARDS, Frank. *Flying Saucers-Serious Business*, New York, Bantam Books, 1966.

3 — HYNEK, J. Allen, der. «Man-Made UFO», *International UFO Reporter*, Vol. 3, No. 7 (July 1978), p. 8.

4 — ———, der. «Those 7 DD's from St. Paul...», *International UFO Reporter*, Vol. 4, No. 6 (Dec. 1979), p. 12.

5 — LOB, Jacques ve GIGI, Robert. *Le Dossier des Soucoupes Volantes*, Paris, Dargaud Editeur, 1977.

6 — MENGER, Howard. *Aus dem Weltraum zu dir*, Wiesbaden-Schierstein, Ventla-Verlag, 1965.

7 — MESSADIÉ, Gérald, der. «L'armée U.S. Fait Voler Ses Premières Soucoupes», *Science et Vie*, No. 504 (Sep. 1959), p. 39.

8 — SIGMA, Rho. *Ether-Technology: A Rational Approach to Gravity-Control*, Georgia, CSA Printing and Bindery, 1977.

9 — ———. «Auf der Fahrtedes UFO-Antriebs», *UFO-Nachrichten*, No. 255 (Feb. 1979), s. 5.

10 — TARADE, Guy. *Soucoupes Volantes*, Paris, Editions J'ai Lu, 1969.

MAYIS - 1981'e KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA...** (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR...** (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ...** (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON...** (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ...** (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSİKOLOJİ...** (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ...** (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ...** (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU...** (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO...** (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER...** (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR...** (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET...** (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR...** (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA...** (Ummo Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ...** (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ...** (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT...** (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON...** (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SIRIUS MİSYONU...** (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY...** (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET...** (Kanıtlı Öngörümler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY...** (Gizemli Yapay Planet)
29. **IŞINLAMA...** (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON...** (Transandantal)
31. **GÖRÜNEN RUHLAR...** (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVRİM ÜSTADLARI...** (Venüs Plâneti Misyonu)
33. **AGARTA...** (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ...** (Uzaylılar Bilimi)
35. **DURU - GÖRÜ...** (Ruhsal Gözle Görüm)
36. **AGARTA**
37. **EVRENSEL EVRİM YOLLARI**
38. **PSI - TIP...** (Ruhsal Cerrahi)
39. **APORLAR...** (Ruhsal Işınlamalar)
40. **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**
41. **MEDYOMLUK...** (Ruhsal Celseler)
42. **SPATYOM...** (Öte Âlem Mekânı)
43. **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA**
44. **ZAMAN ve RÖLATİVİTE**
45. **PSİKOKİNEZİ...** (Aktif Zihin Gücü)
46. **VİMANA UZAY ARAÇLARI**
47. **VAZİFE ve TÜRKİYE...** (Kozmik Misyon)
48. **Hz. MUHAMMED...** (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. **SPİRİTOLOJİ...** (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. **HİPNOTİZMA**
51. **KARMA...** (Neden - Sonuç Yasası)
52. **EVRİM - ÜRETİM...** (Tez ve Antitez Teoriler)
53. **SPATYOM...** (Yapısı ve İşlevi)
54. **DZYAN KİTABI**
55. **ANAGEMİ — UFO...** (Genel Yapıları)
56. **Hz. İSA...** (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. **BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU**
58. **BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ**
59. **KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI**
60. **BEDRİ RUHSELMAN** (Bilgi Çağı Önderi)
61. **DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER**

1. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
6. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
7. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

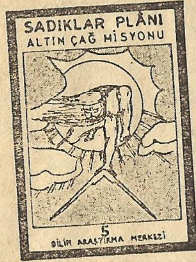
Satış ve Dağıtım:
Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — Istanbul

SADIKLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
1
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SADIKLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
2

SADIKLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
Rahim
Rahman
Ezel
3
Ebed
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

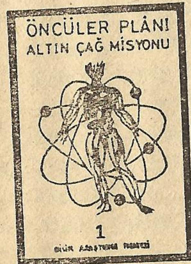

SADIKLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
4
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SADIKLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
5
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

BİLGELER PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
X
Y
1
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

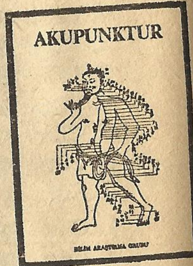

DOSTLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
1
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

DOSTLAR PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
2
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

ÖNCÜLER PLÂNI
ALTIN ÇAĞ MİSYONU
1
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

AGARTA
YERALTI UYGARLIĞI
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

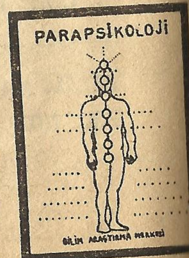

UFO
BİLİMSEL KURAMLARI
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

AKUPUNKTUR
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

ÖLÜM ve ÖTESİ
BİLİMSEL İNCELENİMİ

REENKARNASYON
GENEDOĞMAK
BİLİMSEL İNCELENİMİ
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

UFOLOJİ
DÜNYA-DIŞI
ZEKİ VARLIKLAR BİLİMİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

PARAPSİKOLOJİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

TELEPATİ
UZADUYUM
BİLİMSEL İNCELENİMİ
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

EKMİNEZİ
GEÇMİŞ YAŞAMLARA
TRANSLA GERİ DÖNÜŞLER
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

-MU-
TARİH-ÖNCESİ
EVRENSEL UYGARLIK
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

NEO SPİRİTİZM
Dr. BEDRİ RUHSELMAN
MODERN SPİRİTİZM
ALLAN KARDEC
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

UFO
&
APOLLO
ORTAK UZAY UCUŞLARI
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

SPEKTRA
VE
URI GELLER
HOOVA PLANETİ MİSYONU

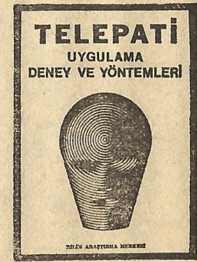

UZAYLILAR
GENEL BİLGİLER
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

ÖLÜM VE AHRET
TEMEL BİLGİLER
BİLİM ARAŞTIRMA GRUBU

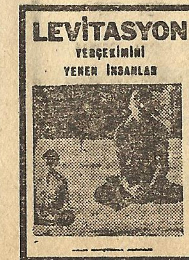

UZAYLI İNSANLAR
BİLİMSEL İNCELENİM
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

KOZMOS'DAN
DÜNYALILARA
UMMO PLANETİ MİSYONU
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

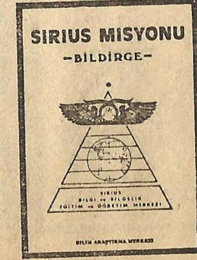

DÜNYA
ÖĞRETMENİ
VE
ALTIN ÇAĞ REHBERLİĞİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

TELEPATİ
UYGULAMA
DENEY VE YÖNTEMLERİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

USO-OINT
DENİZALTI UYGARLIĞI
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

LEVİTASYON
YERÇEKİMİNİ
YENEN İNSANLAR
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SOVYETLER
UFO
KURAMLARI
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SIRIUS MİSYONU
-BİLDİRGE-
SIRIUS
BİLGİ ve BİLGELİK
EĞİTİM ve ÖĞRETİM MERKEZİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

KIRLIAN
PHOTOGRAPHY
BEDENLERİN
BİYOPLAZMİK EŞLERİ

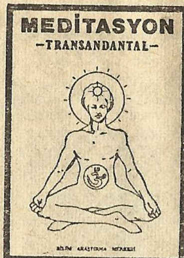

ÖNCÜ-UFO
GENEL YAPILARI

EVREN
UYGARLIKLARI

İNSAN
VE
KEHANET
KANITLI ÖNGÖRÜMLER

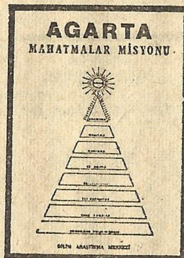

UZAY ÜSSÜ AY
GİZEMLİ YAPAY PLANET

IŞINLAMA
OLAYLAR GÖZLEMLER

MEDİTASYON
-TRANSANDANTAL-

GÖRÜNEN RUHLAR
BİLİMSEL İNCELEMELER

EVRİM
ÜSTADLARI
VENÜS PLANETİ MİSYONU

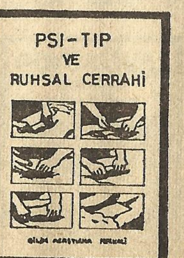

AGARTA
MAHATMALAR MİSYONU

UFOLOJİ
UZAYLILAR BİLİMİ

DURU-GÖRÜ
RUHSAL
GÖZLE GÖRÜM

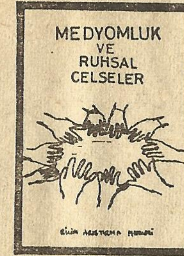

AGARTA

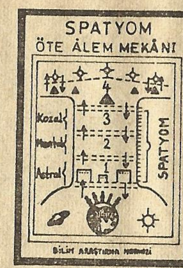

EVRENSEL
EVRİM
YOLLARI

PSI-TIP
VE
RUHSAL CERRAHİ

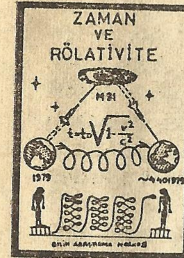

APORLAR
RUHSAL IŞINLAMA
OLAYLARI

PARAPSİKOLOJİ
BİTKİLER
ARAŞTIRMASI

MEDYOMLUK
VE
RUHSAL
CELSELER

SPATYOM
ÖTE ÂLEM MEKÂNI
Kozal
Mental
Astral
SPATYOM

EVRENSEL
YÖNETİCİ
MEKANİZMA

ZAMAN
VE
RÖLATİVİTE
1979

PSİKOKİNEZİ
-AKTİF ZİHİN GÜCÜ-

VİMANA
TARİH ÖNCESİ
UZAY ARAÇLARI

VAZİFE ve TÜRKİYE
-KOZMİK MİSYON-

Hz.MUHAMMED
EVRENSEL BİLGİ ELÇİSİ

SPİRİTOLOJİ

HİPNOTİZMA
BİLİMSEL
TEORİ ve PRATİKLERİ

KARMA
EYLEM=YAZGI=NEDEN=SONUÇ
YASASI VE İŞLEYİŞİ

—★—

Kitaplarımızdaki konular birbirine bağlı olduğu için ve hepsi ile bir Kozmik Mesaj aktarılmakta olduğundan, çıkmış ve çıkacak tüm kitaplarımızı alınız ve eksiksiz okuyunuz. Aynı şekilde, çevrenizdeki kişilere de kitaplarımızı tanıtınız ve satın almaları için teşvik ediniz. Karanlık dünyada bir insanın ışımasını sağlamak dahi, büyük bir manevi kazançtır. Siz okuyucularımız da bizlere böyle bir yardımda bulununuz ve Yüce Beyaz Kardeşliğe hizmet yoluna giriniz.

Kozmik Mesaj, yeryüzünün, ışıyan bir yıldız durumuna getirilmesi Vazifesi'dir. Bu yolda nice nice İlâhî Varlıklar yoğun bir faaliyet içindedirler. Bu faaliyete bilgi ve bilgelikle katılacak beşer varlıkları da, bu İlâhî Murad'ın birer hizmetkârı olacaklardır. Sizler de o günlerde, dünya ahlâk okulunu ışıl ışıl bitirebilmiş olanların saflarında bulununuz...

—★—

İnsanın insana olan düşmanlık, tahakküm ve tasallutunun akıl almaz iğrenç örneklerinin verildiği bu yeryüzünde, şeytanın bu oyununun devamını sağlamak için, türlü-çeşitli mizansenler ile beşeriyet otomat haline getirilmeye çalışılmaktadır. Kula kulluğu yıkacak olan her yeniliğe ve buluşa karşı olan emperyalist eşkiyalar, soygunlarını önleyecek ve halkların kanını içmeyi sona erdirecek olan önemli teknik gelişmeleri engellemektedirler. Fakat, atom ve hidrojen bombaları, kimyasal ve bakteriyel silahlar, nötron bombaları, akustik silahlar ve laser ölüm ışınlarının bir cephaneliği haline getirilmiştir yeryüzü. Çünki bunlar, şeytanın eşkiyalarının sömürü ve tahakküm vasıtalarıdır. Buna karşılık, yeryüzünde 'hakiki huzurun temini yolunda, üzerine düşen vazifeyi yapmakta' çırpınan, insanlığın dostu hakiki bilim adamlarının, serbest enerji tekniğini insanlığın hizmetine sunmayı önlemektedirler, mammon'un uşakları olanlar.

Karanlık ve onun vampir yarasaları, yeryüzünde günlerini doldurdukları için, 1980-1990 yılları arasında ise, İdareci Mekanizma'nın emri ile kendilerini açığa çıkaracak olan uzaylılar, serbest enerji tekniğinin, beşeriyetin hizmetine sunulacak şekilde geliştirilmesine yardım edeceklerdir. Karanlığın yıkılışı, karanlık bilim adamlarının da yıkılışı olacak ve Işık Bilim Adamları, yeryüzünün ışıl ışıl olması için, Yukarı'nın Bilim Adamları ile elbirliği içinde olacaklardır. Herşey, son tahlilde, bu ahlâk dünya okulunun, Semavî Ahlâk ile bitirilmesi içindir...

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Çekim, Çekimsizlik, Karşı-Çekim ve Serbest Enerji Etüdleri.
Elektronik, Manyetik ve Kozmik Alanların Yeni Kullanımları.
Bilim Dünyasında Genel Bir Devrim Gerektiren Yenilikler.

Uçan Daire Yapım Çalışmalarının Gelişimi ve Tarihçesi.
Sovyet, Amerikan, İngiliz ve Alman Uçan Daireleri.
Dünya ve Diğer Gezegenlerin Uçan Dairelerinin Kıyasları.

100 TL.